

Vörös Lobogó

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A R.M.P. ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NEPTANÁCS LAPJA.

X. évfolyam, 2860. szám | 8 oldal, 20 bani | 1954. április 30. péntek

Éljen május elseje,
a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napja,
a világ munkásai testvériségének napja!

A világ dolgozóinak nagy ünnepe

Elérkezett május elseje, a dolgozók nemzetközi szolidaritásának, az egész világ munkássága testvériségének napja. Hagymánnyá vált, hogy ezen a nagyszerű ünnepnapon seregszemlét tartanak a nemzetközi munkások között és az egész világ dolgozóinak egyre növekvő erői, a békeért, demokráciáért és szocializmusért vívott harcban elért sikerek felett.

Ez évben május elsejét egyrészt a béke, demokrácia és szocializmus táborának szüntelen növekedése és erősödése, másrészt az imperializmus és a háború erőinek állandó gyengülése és széthullása jegyében ünnepeljük.

Az utóbbi idők nemzetközi eseményei teljesen egészében igazolják, hogy a béke, demokrácia és szocializmus tábor, élén a Szovjetunióval, hatalmas és kivívja a végső győzelmet, mert igaz ügyért harcol. Ez pedig az az ügy, ami gyermekeink békejéért, boldogságáért és jólétéért küzdenek.

A világon mindenütt a dolgozók bizalommal tekintenek a Szovjetunióra, a szocializmus nagy országára. A Szovjetunió adami rendszere példaként áll a tökéletes kizsákmányolás alól szabadulni kívánó dolgozók előtt. A tömegek tudják, hogy a Szovjetunió következetesen és önzetlenül védelmezi a béke ügyét, az egész világ biztonságát.

A kommunizmust építő szovjet nép sikereit ösztönzést jelentenek a harcban úgy a szocializmus útján haladó népi demokratikus országok népei, mint a kapitalista államok, a függő országok és a gyarmatok tömegei számára, amelyek függetlenségükért és nemzeti szuverenitásukért küzdenek.

A Szovjetunió gazdasági ereje jelentősen növekedett. Az 1953. évben a Szovjetunió 2-szer több acélt, 3,8-szor több gépet, 2,8-szor több villamosenergiát termelt, mint 1940-ben. Jelenleg a szovjet ipar minden 9 napon annyi árut termel, mint a cári Oroszország egy év alatt.

Mezőgazdasági téren hasonlóképpen nagy sikereket ért el a Szovjetunió az utóbbi időben, ami által ismétellen bebizonyította a kollektív rendszer fölsőbbrendűségét. A még magasabb terméshozam eléréséért 1953-ban a vetésterület 1 millió 400.000 hektárral növekedett és a párt, valamint a szovjet kormány határozatainak alapján rakték a mezőgazdaság további széleskörű fejlesztése programjának megvalósítására.

Erezhetően emelkedett a szovjet nép anyagi és kulturális színvonala. Az átlagjövedelmek eredményeképpen a munkások és kollektívparaszterek vásárlóereje több, mint kétszeresére emelkedett. A legutóbbi ár-csökkenés — a hetedik a háború utáni években — a lakosságnak 20 milliárd rubel évi jövedelmet jelent, ami hozzájárul a szovjet emberek anyagi és kulturális színvonala újabb emeléséhez.

A nagy Kínai Népköztársaság és a népi demokratikus országok is rátertek a gazdasági-kulturális felvirágzás, a szocializmus építésének útjára. Ezeknek az országoknak az ipara két és félszer növekedett a második világháború előtti helyzethez viszonyítva. A mezőgazdasági és a tömeggyártási cikkek termelésének fokozása központi kérdést képez a lakosság jólétének emelése szempontjából. Az elért sikerek a szocializmus tábor gazdasági együttműködésének és elsősorban a Szovjetunió sokoldalú segítségének köszönhetőek.

A szocializmus tábor országai béke-gazdaságának fejlődése a dolgozók jólété emelése érdekében történik, míg a kapitalista országok gazdaságát az imperialisták alárendelik az új háború kibontásának irányuló célkitűzéseknek.

A kapitalista országokban és különösen az Egyesült Államokban militarizálják a nemzetgazdaságot. A fegyverkezési verseny a béketermelés összességű roadását idézi elő. Ennek következtében érezhetően növekszik a munkanélküliség, fokozódik a munkások megaláztatása.

A gyarmati és félgymarmati országokban a nép kizsákmányolása erősödött, az idegen monopóliumok megakadályozzák a gyarmati és félgymarmati országok nemzetgazdaságának fejlődését. Növekszik a munkanélküliség és a faji megkülönböztetés mind embertelenebb formát ölt.

A kapitalista országok munkástömegei és a gyarmati országok népei untudakra ébredtek. Tudják, az egyetlen út, amelyen elindulva felszabadulnak a tőkés és gyar-

Irtai: SOPOREAN, J. VASILE,
a pártellenőrző bizottságnak az aradtartományi pártbizottság mellett működő kollektívja elnöke

matl iga alól, a közös harc a békeért, a szociális felszabadulásért, a nemzeti függetlenség biztosításáért.

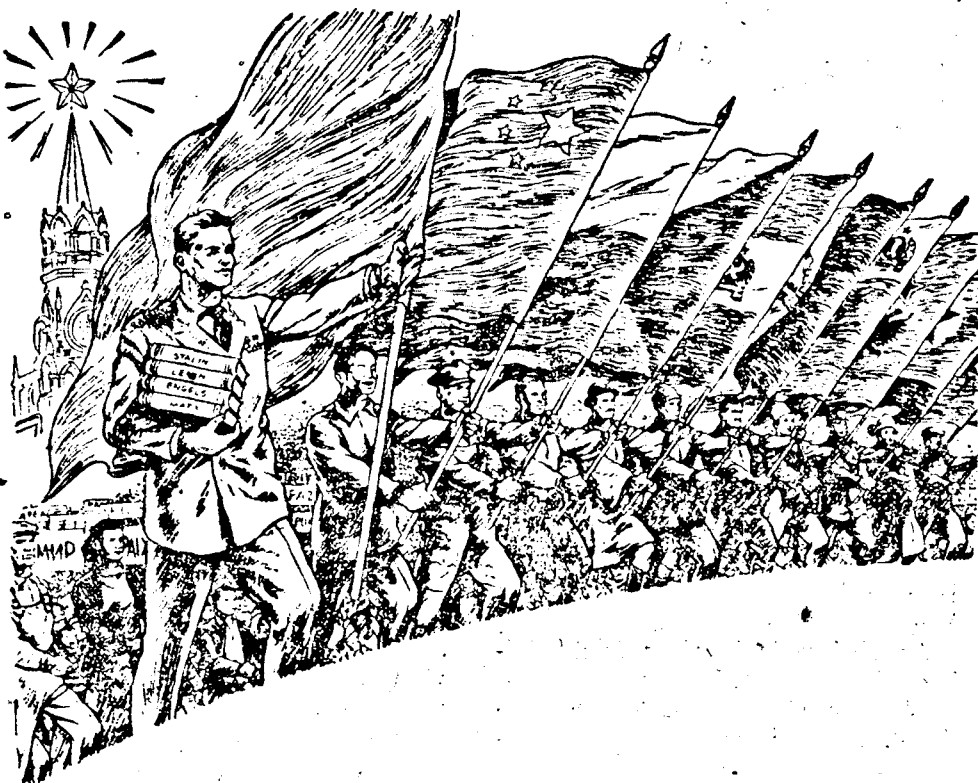
A kapitalista és gyarmati országok dolgozói harcának tömegjellege van, az akcióegység megerősödött. Az Egyesült Államok, Anglia, Franciaország, Nyugat-Németország munkásai, valamint Vietnám, Malajzi, Kénya, Brit-Guyana, Marokkó és más gyarmati, vagy félgymarmati ország népei május elsejét a kizsákmányolás elleni meg határozottabb harccal fogadják.

A békeért, a nemzeti függetlenségért és a demokratikus jogokért harcoló kapitalista, gyarmati és függő országok dolgozóit felkelti a Szovjetunió, valamint a demokrácia és szocializmus táborához tartozó államok következetes politikája, amely a

lódó országból, a nyomor és elmaradottság országából a népi hatalom éveiben hazánk szabad és független országgá vált, amely a Román Munkáspárt vezetésével, a Szovjetunió testvéri segítségével halad a szocializmus építésének útján.

Dolgozó népünk szabad hazájában nagy sikereket ér el úgy gazdasági, mint szociális és kulturális téren. Az 1953. évben az ipari termelés volumenje 3,5-ször túlhaladta az 1948. évi színvonalat. A népi hatalom éveiben számos új iparágat létesítettünk, szerszámgyártást, kőolaj és bányafelszereléseket gyártunk.

A párt és a kormány állandó segítségével a dolgozó parasztság jelentős sikereket ért el és cselekvően kiveszi részét a szocializmus építéséből. Háromszázezer dol-

béke megőrzésére és megszállásdítására, a nemzetközi együttműködés kiszélesítésére irányul és ugyanakkor harcot jelent az új háború előkészítése ellen.

A vilás nemzetközi kérdések békés uton történő rendezése céljából a Szovjetunió kezdeményezte a négy nagyhatalom külügyminisztereinek berlini értekezletét. Bár az értekezlet nem koronázta teljes siker, mégis jelentős eredményt hozott a tárgyalások útján történő meggyőzés eszméjének javára, amelyért a Szovjetunió következetesen harcol.

Most a genfi értekezlet felé fordul a világ közvéleményének figyelem. És a Szovjetunió ezalkalommal is a béke, a nemzetközi biztonság mellett szól. Ezért a szocializmus országának általános érdekeit nem lehet különválasztani az egész világ békéjének ügyétől.

A legutóbbi események világosan megmutatják a Szovjetunió befolyásának és tekintélyének állandó növekedését a nemzetközi életben, ugyanakkor megmutatják a béke, a demokrácia és a szocializmus tábor erejének fokozódását.

Valamennyi ország népének mélyszéges meggyőződése, hogy a háború veszélyét ki lehet küszöbölni, ha a kapitalista országok kormánykörték kényszerítik a vilás nemzetközi kérdések békés uton történő rendezésére.

A kizsákmányoló osztályok és az idegen imperialisták jarma alól felszabadult hazánk dolgozó népének hagyományává vált, hogy május elsején mérleget készít azokról a sikerekről, amelyeket a szocializmus építésében, a városi és lakusi dolgozók élet- és kultúr színvonalának emelésében elért.

A népi demokratikus rendszer óriási arányú változásokat hozott a munkások, a dolgozó paraszterek, az értelmiségiek, a nők, az ifjúság és a nemzeti kisebbségek életében.

Az idegen kapitalizmus rabságában sany-

gozó paraszti család egyesült kollektív gazdaságokban és mezőgazdasági társulásokban, mert meggyőződött a közös munka előnyéről. Ezáltal kimagasló eredményeket ért el a boldogabb élet megteremtéséért vívott küzdelemben.

A szocializmus építésében elért nagyszerű sikerek úgy jöttek létre, hogy a városi és lakusi dolgozók elszájtították és a gyakorlatba ültették pártunk politikáját, amelynek legfőbb célkitűzése a dolgozó nép jólétének megteremtése. Az RMP Központi Vezetőségének 1953. augusztusi bővített plenáris ülése legfontosabb feladatként a mezőgazdasági termelés, valamint az élelmiszeripari és könnyűipari termelés növelését jelölte meg annak érdekében, hogy az árutömeg megteremtésével növeljük a dolgozó nép életszínvonalát.

A párt és a kormány sorozatos intézkedéseket hozott e magasabb célkitűzés eléréséért. Ezek az intézkedések érezhetően hozzájárultak tartományunkban is a dolgozók élet- és kultúr színvonalának emeléséhez.

A dolgozók vásárlóképesége megnövekedett. Aradon 1953-ban 48 százalékkal több ipari terméket adtak el, mint 1952-ben. Ez első negyedében — a múlt év hasonló időszakához viszonyítva — 26 százalékkal több textilárut és 34 százalékkal több fém-ből készült közszükségleti cikket adtak el.

Tartományunkban a dolgozók kultúr színvonalát érezhetően növekedett. Míg 1952-ben az Állami Színház műsorát 76.809-en tekintették meg, addig 1953-ban ez a szám 145.732-re növekedett. Az elmúlt évben és különösen az augusztusi bővített plenáris ülés után, jelentős mértékben fejlődött a rádió- és villamosítási hálózat. 1952-ben csak egyetlen községet rádióítottak, viszont 1953-ban már 28 községben létesítettek rádió- és villamosítási hálózatot.

A dolgozó tömegek állandóan növekvő

anyagi és kulturális igényeinek kielégítése érdekében, az RMP Központi Vezetősége 1953. augusztus 19–20-ai bővített plenáris ülése határozatai nyomán, a közszükségleti cikkek gyártó könnyűipar hatalmas fejlődésnek indult tartományunkban is. Ilyen nagyarányú fejlődés csakis a népi demokratikus államrendszer feltételei között lehetséges, ahol a cél nem a maximális profit elérése, hanem a dolgozók szükségleteinek kielégítése. A „Teba” textilgyárban új formát rendeznek be s a fonógépeket szocialista iparunk gyártotta; a CFR vasúti főműhelyben, a „Vörös Lobogó”, „Libertatea” és más gyárakban pedig új, közszükségleti cikkek termelő osztályokat létesítettek.

A mezőgazdasági szocialista szektora megerősödött. A kollektivisták száma 619 családdal növekedett. Tizennégy zöldszéktermesztő társulás létesült 828 család részvételével.

A szocializmus építésében elért nagyszerű eredmények a munkások és az egész dolgozó nép hazafias lelkesedéssel telített öntudatos munkájából születtek. Eredményeink alapja a munkások és a dolgozó parasztság testvéri szövetsége, amelyben a vezetőszerp a munkások tábor. Aradtartomány dolgozói, hazánk valamennyi dolgozójához hasonlóan, lelkesedéssel választottak a párt felhívására, fokozták munkájukat és egyre több és jobb terméket készítenek.

A „Vörös Lobogó” gyárban Grada Ivan-tie munkacsoportja naponta három normát teljesít, a „Teba” gyár I. számú IMSZ-brigádja Buzogány Irma vezetésével, április hónap első felében több, mint 1000 méter textilárut készített tervén felül.

A kollektivisták és az egyéni gazdálkodó dolgozó paraszterek sorából számos élmunkás emelkedett ki, mint például József Ferenc Vadász községbeli dolgozó parasz, aki 5500 kiló hektáronkénti tengeri termés, Bürger Anna, a „Szikra” állami gazdaság brigádvezetője, aki 4330 kiló hektáronkénti tengeri termést, vagy Ionescu Aurel, a kollektív gazdaság brigádvezetője, aki hektáronként 40.000 kiló cukorrépatermést ért el.

A párt és a kormány gyakorlati intézkedéseket hozott a mezőgazdasági termelés, valamint a könnyű- és élelmiszeripari termelés növelése érdekében. A párt és a kormány intézkedéseinek gyakorlatba ültetéséhez rendelkezésünkre áll minden lehetőség. Országunk gazdasága a béke gazdasága és ezért biztos léptekkel halad az állandó fejlődés útján. Az ország iparosítása terén elért eredmények — a demokratikus tábor országaival való gazdasági együttműködés, különösen a Szovjetunió sokoldalú segítése, biztosítják a párt és a kormány intézkedései megvalósításának lehetőségét. Az intézkedések gyakorlatba ültetésének záloga a városi és lakusi dolgozó tömegek lendületes munkája, a párt, a kormány és a dolgozó nép szétterelhetetlen egysége.

A párt politikájának megvalósítása érdekében minden kommunisának harcolnia kell a pártvezeték tevékenységének megjavításáért, a párt és a tömegek közötti kapcsolat megerősítéséért. Minden dolgozónak becsületbeli kötelessége harcolni a termelés fokozásáért, a termélményesség növeléséért, az önköltségi ár csökkentéséért, a szigorú pénz- és anyagtakarékosságért, az adminisztratív költségek csökkentéséért, a mezőgazdasági munkálatok kellő időben való elvégzéséért, a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazásáért, mert ezeken keresztül jelentős mértékben növekedik a dolgozók életszínvonal.

Az új élet építésének nagy művében hazánk gazdasági és kulturális fejlődése elszakíthatatlanul hozzátartozik a béke ügyéhez. Népi demokratikus államunk, a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a demokratikus tábor többi országai mellett, a népek közötti béke és barátság politikáját folytatja az imperialisták agresszív tervei ellen megküzdéséért, mert ezek a terv a népek szabadsága és függetlensége ellen irányulnak.

Harcoljunk még nagyobb lelkesedéssel a párt politikájának megvalósításáért, a békeért, dolgozó népünk jólétéért és boldogságáért. Ezáltal cselekvően hozzájárulunk a béke, a szocializmus ügyének győzelméhez az egész világban.

Szovjet és hazai költők május 1-ről

Május elseje a tavasz, az élet ünnepe. Mennyi munkás áldozta fel életét ezen a napon! Mennyi munkás szállt síkra halált és börtönt megvető bátorsággal a természet megújulásának a napján jogaiért, szabadságáért, az új élet megteremtésének reményében.

Az 1890-ben lezajlott első május elsejei felvonulás óta nagy történelmi események játszódtak le. Megvalósult már a föld egyhatodán a boldog élet alapja, — a szocializmus. Néhány éve Európa és Ázsia több országában a dolgozók újabb százmilliói tértek erre az útra.

A költő, a nép örömeinek, bánatának ismerője új májusokról, a szabad ember soha nem ismert életörömről, alkotó kedvéről: harci elszántságáról énekel ezekben az országokban.

A Szovjetunió népei elsőként léptek a kizsákmányolásmentes társadalom megteremtésének járta útjára. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom óta a szovjet népek minden május elsején a békés, boldog élet megteremtésének újabb győzelmét ünneplik.

„A mi ünnepünk” című versében Szemjon Kirszanov gondolata a teremtő munka felé száll, róla és az alkotó emberről dalol.

Minden szavából kicsendül a felzabradult munkásember határtalan bizakodása a jövőben, amelyet saját tudásával, lelkesedésével épít. A költemény befejezése a tavasz, a május hazájának dicsérete.

Virulj ki te,

Május,

csengve lobogj

föl az égig,

májusi kardal!

Dördüljön

az ágyuk üdvszava hát,

dörögjön

messze a tájra,

harsogja a nap,

mint égi plakát:

„Éljen a

Május Hazája!”

Vlagyimir Szoszjura május 1-ről írott versében az ünnepi, tavaszi

diszbe öltözött természetet idézi elénk: a mosolygó, virágos fákat, a vidám napsugarat, a hullámzó, selymes füvet. Elképzeljük a dusan termő földeket, a változó, szépülő utcákat, városokat, a teremtő szovjet ember kezénymát.

Milyen természetesen és szükségszerűen követik egymást a költő gondolatai, aki a tavaszi ünnep örömeiben sem feledkezik meg a múlttól, amelyet a kül- és belföldi ellenség jelené szeretne változtatni. De a nép szabadsága teljes, ereje törhetetlen, mert alapját az egybefonódó kalapács és sarló, a munkás-ság és dolgozó parasztság megbont-hatatlan szövetsége képezi.

Lebegyev-Kumacs a májusi Moszkvát énekl meg. A hatalmas város, a szovjet föld lüktető szíve, már kora reggel ébred. Az utcákat csakhamar ellepi az emberek, mindenki túlaradó boldogsággal van tele. Erő feszül bennük, tudják, hogy hazájuk, fővárosuk legyőzhetetlen. Egyszerű szavakkal fejezi ki a költő a bensőséges, a szovjet embereket egymáshoz kapcsoló testvéri érzést, az örömet, amelyet lehetetlen egyedül, vagy csak szűk körben élvezni:

Hej, te járókelő elvtárs,

énekelj velünk, gyere.

Dalol, táncol, ime, nézzed

az egész szovjet haza,

nincs tenálad fénylőbb és szebb,

szovjet földünk tavasza.

Hazánk dolgozó népének is hagyományos ünnepe a május elseje. Hazánk dolgozói a szocializmus építésének körülményei között, az anyagi és kulturális szükségletek mind teljesebb kielégítése mellett ünneplik a szabad május elsejét, együtt a szovjet néppel és a többi népi demokratikus ország dolgozóival.

Az első szabad május felejthetetlen felemelő érzésének ad kifejezést M. Beniuc „1 Mai 1945” című versében. A költő, az emberi lélek ki-

váló ismerője teljes gazdagságában önti szavakba a milliók nagy érzéseit. Maradandó értéket a költeménynek éppen az kölcsönöz, hogy különös finomsággal, realizmussal eleveníti meg benne annak az embernek az érzését, aki régen, lemondást nem ismerve, makacsul várja vágya beteljesülését és amikor végül bekövetkezik a várva-várt szabadság, az első pillanatban nem tudja elhinni. Ez az érzés fogta el hazánk minden dolgozóját a felszabadulás első perceiben. A szabadság — dolgozó népünk évszázados álma — valósággá vált és új életre keltette szenvedéshez szokott valónkat. Szívünk és hangunk az új életet énekl, dicséri.

Nagyszerű költői képekben fejezi ki Beniuc az első szabad május elsején támadt gondolatokat. A vörössődő láthatáron kirajzolódik az egymás kezét acélosan fogó városi és falusi dolgozó alakja. A tavasz várán ott lobog a szabadság zászlaja, az égen pedig az igazság, béke és szabadság szivárványa feszül. A költő azonban tovább megy, nemcsak ünnepel és dicsér, hanem emlékeztet a holnapra, a munkára, amely a szabadságon kívül elengedhetetlen feltétele jobb, emberibb életünknek.

Több, munkában, küzdelemben eltöltött év, hatalmas jelentőségű győzelmek után született Letitia Papu: „Cîntec de mai” című verse. A munkások önbizalma, alkotóerejének biztos tudata csendül ki a vers sorából. A szabad, emberi élet lehetővé tette, hogy a legmerészebb álmokat, képeket is tulszárnyalják a tettek. Utunk nem volt és most sem mentes a küzdelemtől, de a párt kezében biztos, csilhatatlan irányító klasszikusaink tanítása és ezért haladunk biztosan új győzelmek felé.

Majtényi Erik „Vörös Május” című versében seregszemlét tart a világ munkássága felett, képeket villant fel a felszabadult és a láncait feszítő májusról:

Egy hatod részén a világnak épül a bőség. Ifjú emberek maguknak ifjú jövőt kalapálnak s merész, szilárd ötves terveket visszhangoz bányá, kolhoz és kohó.

Washington, London, Páris, Róma utcáit tenger sepi végig, leng május vörös lobogója s vinnyogva, megrettenve nézik faragott uri heverőkről, bojtos, dus függönyök alatt — s a vérszopó riadtan hőköl — páncélszekerényéhez tapad.

A költő végső következtetése: ez a feltartóztathatatlan menetelés, amellyel „Májusok jönnek végtelen sorokban”, az új világ kialakulásának folyamata, történelmi szükségszerűség. Győzelmük kikerülhetetlen.

Salamon László a „Hazai tavasz”-ról versel egyszerű, keresetlen szavakkal. A természet, a táj ujjáéledése, a sok élénk szín, fény megbüvöli a költőt és nagyszerű hasonlatban fejezi ki érzelmeit:

Mint amikor a messzejárt

kedves elébe lép

és mosolyától hirtelen

szébb lesz a föld, az ég,

ugy szépül meg a föld, a táj

a tavasztól. A fény

bimbókat bontva ömlik el

a fák friss levelén.

A költő figyelmét, érdeklődését nem tudja lekötni egyedül a táj szépsége, a bimbózó, virágzó tavasz. Az embert keresi, aki már ura a természetnek és sorsának. A munka hőseinek képét idézi. Amerre néz, az életető, teremtő munka jelét látja.

Idézhetnénk még verseket, beszélhetnénk költőkről, akik lángoló szavakba, zengő sorokba tömörítették mondanivalójukat — a dolgozó nép gondolatait, érzéseit a munkásszolidaritás e nagy ünnepén. De ennyi is talán elég, hogy számot adhassunk magunknak arról a szoros, őszinte kapcsolatáról, amely a költőt, az új típusú művészt népéhez fűzi és amely legelső feltétele az igazi művészetnek.

FARKAS TIBOR

A párt és a dolgozók közötti kapcsolat állandó erősítéséért

CAUTUS ȘTEFAN,

a tartományi pártbizottság propaganda és agitációs osztályának vezetője

Egy év telt el azóta, hogy megjelent a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének határozata a dolgozók között végzett politikai agitáció megújítására hozandó intézkedésekről. A határozat megjelenése óta tartományunk pártalapszervezeteinek politikai tömegmunkája jelentősen megjavult. A határozatot megvitatták a tartományi, rajoni, városi pártbizottság és a pártalapszervezetek ülésein, valamint az agitátorokkal és propagandistákkal tartott szemináriumokon.

A határozat előírásainak megfelelően, számos pártalapszervezetben megerősödött a dolgozók körében kifejtett politikai munka. Emellett méltó a „I. Ranghet” gyár pártalapszervezetének tevékenysége. A pártalapszervezet büroja az agitációs munka központjába az embertől emberig menő felvilágosító tevékenységet helyezte. A váltásokba, üzemoszályokba és csoportokba beosztott agitátorok állandó tevékenységet fejtenek ki ugyanazon dolgozók között és így idővel szoros kapcsolat alakul ki közöttük. A politikai agitáció eredményeképpen a „I. Ranghet” gyár dolgozói már április 27-én teljesítették május 1 tiszteletére vállalt kötelezettségeiket. Az ottlakai pártalapszervezet szintén alaposan megszervezte a politikai munkát, élénk agitációt fejtett ki a dolgozó parasztszók körében és így ezekben a községben kollektív gazdaság alakult. A termovai pártalapszervezet eredményes politikai tevékenységet fejtett ki a tavaszi vetés ütemének meggyorsításáért, a begyűjtési terv teljesítéséért. Értékes eredményeket ért el a politikai tömegmunkában a CFR fűtőház, a magyarpécskai GTA, Bcl és más község pártalapszervezete.

Borosjenő, Arad és Nagyszentmiklósról pártbizottsága, a Központi Vezetőség határozatának megfelelően, biztosította az agitátorcsoportok és a falujások szerkesztőbizottságainak rendszeres kiképzését. A városi pártbizottság községcsoportonként és területi áganként tapasztalatcserét szervezett az agitátorok között, amelyeken az agitátorok ismertették az általuk alkalmazott módszereket, hogy ezáltal elter-

jesszék a legjobb agitátorcsoportok tapasztalatait.

Az agitátorok megmagyarázzák a dolgozóknak, hogy a pártnak a bőséges és boldog élet megteremtésére vonatkozó politikai tudományos politika, mert alapját a marx-lenini tanítás és a Szovjetunió Kommunista Pártja tapasztalatának alkalmazása képezi.

A tartományi pártbizottság, a nagyszentmiklósról és más rajoni pártbizottságok valóra váltva a párt Központi Vezetőségének határozatában megjelölt feladatot és figyelembe véve a dolgozók érdeklődését a bel- és külföldi kérdések iránt, beosztották az eldávisták nagyrészét, hogy előadásokat tartsanak a kultúrthozonokban, kollektív gazdaságokban, üzemekben, az alapszervezetek nyílt ülésein.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1954. április 19-i plenáris ülésén tartott jelentésében rámutat arra, hogy: „A pártszervezetek csak kis mértékben veszik igénybe a rendelkezésükre álló változatos eszközöket, (az újságot, a könyvet, a dolgozók számára tartott előadásokat, a rádióhallást, a filmszínházat, falujásokat, stb.), hogy széleskörű politikai nevelőmunkát végezzenek a tömegek körében. Gyenge a pártaktivisták és az állami aktivisták személyes részvétele a pártpolitika és a békeharc legfontosabb kérdéseinek megvilágítására irányuló politikai munkában a széles tömegek között.”

Hasonló hiányosságokat találhatunk tartományunkban is. A rajoni pártbizottságok közül egyesek, mint például a Körös- és gurahonrajoni pártbizottságok, továbbra is lebecsülik az agitációs munkát, figyel-

men kívül hagyják a határozat előírásait. Így Gurahon községben, a rajoni pártbizottság szemellettára, az agitátorokat rendszertelenül képezik ki. Hasonló hiányosságok fordulnak elő más községekben is. Az említett rajonokban nem fordítanak kellő figyelmet arra, hogy az aktivisták rendszeresen előadást tartsanak a dolgozók előtt.

A tartományunkban kifejtett agitációs munka komoly hiányossága, hogy számos pártalapszervezet titkára figyelmen kívül hagyja a határozat előírásait és nem hozza minden héten az agitátorok tudomására az időszerű feladatokat, a termelés menétét, Borosjenő, Satul-mic, Agricul-mare és más községek pártalapszervezetének titkára rendszertelenül tesz eleget ezirányú feladatainak.

Káros következményeket idéz elő az, hogy egyes pártalapszervezetek nem fordítanak figyelmet az agitációs tartalomra, az agitátorok rendszeres kiképzésére és nevelésére. Sok helyen az agitátorok nem reagálnak nyomban a bel- és külföldi eseményekre, nem magyarázzák meg alaposan pártunk és kormányunk politikáját, nem nyújtanak kielégítő felvilágosítást a dolgozókat foglalkoztató kérdésekre, nem verik vissza elég operativitással és kezdeményező szellemmel az osztályellenesség által terjesztett hazugságokat. Az agitátorok gyakran egyoldalúan végzik munkájukat és csak a közvetlen gyakorlati feladatokról beszélnek a dolgozóknak.

A hiányosságok felszámolása érdekében a rajoni pártbizottságoknak és a városi pártbizottságoknak kötelességük, hogy közvetlen segítséget nyújtsanak az alapszerve-

zeteknek, az agitátoroknak. Szervezzenek rendszeresen tapasztalatcserét az agitátorok között, törekedjenek élénk és alapos ellenőrző munkával az agitációs tevékenység tartalmának megújítására, hogy ezáltal segítséget nyújtsanak az alapszervezeteknek az előttük álló feladatok teljesítésében.

A pártalapszervezeteknek arra kell törekedniük minden agitációs forma felhasználásával, hogy megmagyarázzák: egész dolgozó népünk legfőbb feladata a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953. augusztus 19–20-iki bővített plenáris ülésén megjelölt gazdasági program valóra váltása, amelynek célja a városi és falusi dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emelése.

A határozat előírásainak szemellett tartásával a pártalapszervezeteknek arra kell törekedniük, hogy felvilágosítsák a gyárak és üzemek dolgozóit az ipari termelés állandó fokozásának, a közszükségleti cikkek mennyisége növelésének fontosságáról, amellyel hozzájárulhatnak az egész dolgozó nép életszínvonalának megjavításához.

A falusi pártalapszervezetek által kifejtett tömegagitáció főcélkitűzését az kell képezze, hogy mozgósítsa a falvak dolgozóit a mezőgazdasági terméshozam növelésére, a haladott agrotechnikai módszerek alkalmazására. A pártalapszervezeteknek széleskörű agitációs munkát kell kifejteniük, hogy megszilárdítsák a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségét. Az agitátoroknak fel kell világosítani a dolgozó parasztszók azokról a könnyítésekről, amelyeket pártunk és kormányunk a mezőgazdasági termelés növelésének érdekében eszközölt. Hasonlóképpen rá kell mutatniuk a dolgozó parasztság szükségletei biztosításának megjavítására, amely a város és falu közötti árucserre kifejlesztése útján válik lehetségessé.

A pártalapszervezetek csak azáltal erősíthetik meg a párt és a dolgozók közötti kapcsolatát és mozgósíthatják a dolgozó tömegeket új sikerek elérésére a szocializmus építésében, ha kitartóan irányítják az agitációs munkát és gazdag tartalmú biz-

G. M. MALENKOV elvtársnak, a Szovjetunió minisztertanácsa elnökének beszéde

(Folytatás lapunk előző számából)

Egyre inkább elmélyül és megszilárdul a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság barátsága, napról-napra nő a Német Demokratikus Köztársaság nemzetközi jelentősége. A Német Demokratikus Köztársaság fontos tényezővé válik a német nép nemzeti egységének helyreállításában és Németországnak béke-szerető országgá való átalakulásában. (Viharos taps).

A Szovjetunió nagy fontosságot tulajdonít a külpolitikával való kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok fejlesztésének. Az elmúlt években több, mint 50 állam bonyolított le kereskedelmi ügyleteket országunkkal, köztük 25 állam egy, vagy több évre szóló kereskedelmi egyezményeket alapján. A Szovjetunió külkereskedelmi volumenje 1948 és 1953 között csaknem 2,25-szörösére emelkedett. Jelentősen nőtt a kereskedelmi kapcsolataink a népi demokratikus országokkal. Ami a kapitalista országokkal való árucserét illeti, ennek kibontakozását erősen gátolja az amerikai kormányzó körök nyomására folytatott korlátozó politika. Az élet bebizonyította, mennyire hiány van a kölcsönösnek, mennyire rövidlátó ez a politika: komoly károkat okozott azoknak az államoknak, amelyek alávetették magukat az amerikai diktátumnak. A korlátozósi politika kudarcra nyíltanvaló. S ha mégis egyes amerikai körök figyelmen kívül hagyják az eddigi tapasztalatok nyilvánvaló tanulságait és továbbra is görcsösen ragaszkodnak ehhez a politikához, ebből csak az Amerikai Egyesült Államokra származhat veszteség. A Szovjetunió az a szándéka, hogy ezennel is minél jobban kibővítsé külkereskedelmét valamennyi országgal, amely a maga részéről megfelelő érdeklődést tanúsít.

Mint önök is tudják, a szovjet kormány számos lépést tett, hogy biztosítsa baráti kapcsolatát az összes szomszédos országokkal. Ezek az erőfeszítések bizonyos pozitív eredménnyel jártak, noha egyes országok hivatalos körében nem váltottak ki megfelelő visszhangot. A törökországi körök például továbbra is úgy járnak el, mintha Törökország a Szovjetunióval kevéssé volna érintkező a jószomszédsági viszony megteremtésében. A barátság és a jószomszédsági viszony a kölcsönösség elvét alapszik. A Szovjetunió mindig ebből az elvből indul ki és ebből indul ki ezennel is.

A szovjet embereket az jellemzi, hogy mindig józanul ítélik meg a nemzetközi helyzetet. Most arra figyelmeztetnek, hogy nem szabad eltulodni a nemzetközi feszültségben beállott enyhülés jelentőségét, mert a béke megszilárdításának ellenségei nem mondták le agresszív törekvéseikről, folytatják a fegyverkezési hajszát, ki akarják provokálni az indoknai háború kiterjesztését, újabb katonai támaszpontokat és tömböket létesítenek. A nyugatnémet militaristák ismét kezdik nyeregben érezni magukat s már nemcsak egy lehetséges agresszív erőként lépnek fel, hanem mint reális veszélyeztető az európai biztonságnak. Ugyanakkor Japán is nagyban előkészítik arra, hogy Ázsiában az újabb imperialista agresszió rohamos támadásának szerepét töltsse be.

Az agresszív körök mesterségesen táplálják a háborús hisztéria létkörét, hidrogénbombával fenyegetik a világot, nyíltan hirdetik az erópolitika és a hosszas hidegháború irányzatát s nem átalának a fenyegetés és a megfélemlítés módszereitől.

Mit mondhatnánk ebben a tekintetben?

Elsősorban a következőket. Tudvalevő, hogy a Szovjetunióban a vidámság, a bizalom, a béke alkotó munká légköre uralkodik. (Hosszas taps).

Ezzel ellentétben az Amerikai Egyesült Államokban a társadalom légkörét megmérgezte a féltékenység, a reménytelenség érzése és ezt még az amerikai hivatalos körök is beismerik. Ez tehát az eredménye a fenyegetés és megfélemlítés politikájának.

Továbbá, a szovjet kormány az volt és ma is az az álláspontja, hogy teljesen lehetséges a kapitalista és a szocialista rendszerek békés együttléte és ezeknek gazdasági síkon kell versenyezniük egymással. Ebből az álláspontból kiindulva, mi következtetéseket vonhatunk le a béke és a nemzetközi együttműködés megerősítésére irányuló politikát. Ha azonban az agresszív körök az atomfegyverre építve, állítják tetteik szárnak és ki akarják próbálni a Szovjetunió erejét és határait, nem fér hozzá kétség, hogy az agresszorok ugyanazt a fegyverrel lesznek megsemmisítve s hogy egy ilyen kaland elkorúlhatalmát a kapitalista társadalmi rendszer összeomlására vezetne. (Hosszas, viharos taps). Beszédesen bizonyítja ezt az első és a második világháborúhoz fűződő történelmi tanulságok: a kapitalizmus jelentősen csökkentett uralmi szférát kért ki ezekből a háborúkból. Köztudomású, hogy a két világháború nyomán az emberiségnek több, mint egyharmada mindörökké szakított a kapitalizmussal. (Hosszas taps).

A mai helyzetben felvetődik a kérdés: mi

a békeszerető erők legfőbb feladata? A béke valamennyi harcosára az a nagyszerű hivatás vár, hogy meggyőzzék az agresszív körök terveit, kivívják a nemzetközi feszültség további enyhülését, minden eszközzel elősegítsék az államok békés együttműködését.

Az emberiség létérdekei megkövetelik, hogy megoldják az atomfegyver betiltásának kérdését. A feladat ez: lehetetlenné kell tenni, hogy az emberi génusz nagy felfedezését — az atomenergiát a béke — lakosság tömeges elpusztítására, a nagy városokra — az ipar, a kultúra és a tudomány központjainak szétrombolására használják fel. A szovjet kormány ennek a feladatnak a tényleges megoldására törekedik. A szovjet kormány egyben a fegyverzet és a fegyveres erők nagyarányú általános csökkentése mellett foglalt állást és foglalt állást ma is.

Mindenki számára nyilvánvaló, hogy a nemzetközi feszültség enyhülése nem érhető el, ha a nagyhatalmak közötti kapcsolatok nem normalizálódnak. Ennek legelső feltétele a Kínai Népköztársaság ellen irányuló megkülönböztető politika megszüntetése. Az agresszív köröknek a nagy kínai néppel szemben megnyilvánuló politikája kihívás Ázsia összes népeivel szemben. Ez a politika összefügg az agresszív körökkel azzal a törekvéssel, hogy elfojtsák Kelet népeinek hatalmas nemzeti felszabadító mozgalmát. De vajon nem érkezett-e már el az ideje annak, hogy megértsük: Keleten mindenképp történt hódít a szabadságszerető népek nagyszerű harci szolidaritása azok ellen az agresszív erők ellen; amelyek Ázsiát önként a gyarmati rabigá földjévé akarják változtatni? A haladó emberiség tények alapján győződött meg arról, hogy a Kínai Népköztársaság élén a nemzeti haladás, a nemzetközi béke és a népek közti barátság igazi harcosai állnak. A jelenlegi időszakban a Kínai Népköztársaság törvényes jogai összességében a helyreállításra halaszthatatlan nemzetközi feladat. (Taps).

A béke megszilárdításának legfőbb feltétele az európai biztonság szilárd és tartós garanciáinak létrehozása. Szilárd és tartós garanciákra van szükség éppen azért, mert a XX. század első felében Európa földjét oly bőségesen öntözte az európai népek fiainak vére. Európa népei nem akarják, nem tűrhetik és nem is fogják tűrni többé, hogy Európa földjét a jövőben is minden 20 évben a vérontás és rombolás színterévé változtassák.

Az óceán túlsó oldalán bizonyos körökben divatba jött Európát eképpen lekösnélni: Európa halálos beteg, hanyatlófele, van és számára az egyetlen gyógyír az, ha több európai állam lemond nemzetközi szuverenitásáról. Az igazság teljes elferdítése az a divatos „elmélet” — ha szabad e kifejezést használnom — mi szerint a szuverén államok korszaka lejárt. Nem, a szuverén államok korszaka nem járt le, ezt virágja teljében van. És bárki is emel kezet az európai államok állami szuverenitására, bárki is kísérli meg az európai államok történelmileg kialakult és történelmileg igazolt rendszerét saját tetszése szerint értelmezni — az európai biztonság létérdekeit fenyegeti. A Szovjetunió elsőrendű fontosságot tulajdonít az európai biztonság megszilárdításának. Bármely európai állam, amely ugyanezt a célt követi, tartós barátságra, nemzeti érdekeinek őszinte megértésére számíthat a Szovjetunió részéről.

Az európai biztonság csak az európai szuverén államok kollektív biztonságaként jöhet létre. Megkísérelnek azonban meggyőzni bennünket arról, hogy az európai biztonság megővására más útja is van. Melyik lenne hát az? Kiderül, hogy a német militarizmus feltámasztásának s a Nyugat-Németországból, Franciaországból, Olaszországból, Belgiumból, Hollandiából és Luxemburgból alakítandó katonai tömb megalakításának az útja lenne ez. Elképzelhető-e az európai népek létérdekeinek ennél nagyobb arculatossága? Valójában mi akadályozná meg akkor a német militaristákat abban, hogy rátegyék kezüket egész Nyugat-Európára, mi akadályozhatná meg őket ebben, ha nemcsak óriási összegű támogatást kapnak fegyveres erők kifejlesztésére, de ők veszik majd kézbe Franciaország, Olaszország és a fentemelt katonai tömbhöz tartozó többi ország fegyveres erőinek tényleges vezetését? Talán az „Egyesült Európa” híveinek szerepében tetszelgő bonni politikások változó akadályozza ezt meg? De ki ne emlékezne arra, hogy az európai népek leigázására irányuló hitlerista tervek is arra törekedtek, hogy Európát „a német birodalom acélmagva” körüli „egységessé”?

Az a fecsegés, hogy „az európai védelmi közösség” keretében a német militarizmus békésen együttélhet majd a nemzeti hadseregétől megfosztott Franciaországgal — nem egyéb, mint tudatos becsapás. A valóságban Franciaországot a revansista nyugatnémetek kezére akarják átjuttatni. Mi vel kezdtek a német fasizisták, amikor lerohantották nyugaton a második világháborút? Rátörték Dániára, Hollandiára, Belgiumra és Franciaországra. Az „európai védelmi közösség” szervezői most ugyan-

ezen az útvonalon vezetik a nyugatnémet militaristákat. A német militarizmus nem tudta fegyveres erővel leigázni Franciaországot. Az „európai védelmi közösség” szervezői most háború nélkül akarják megszerezni a nyugatnémet revansistáknak a Franciaország feletti győzelmet. Az 1942. évi angol-szovjet szerződéssel és az 1944. évi francia-szovjet szerződéssel lerakták a háború utáni európai biztonság alapkövét. Ezeket az okmányokat a szovjet, az angol és a francia nép legjobb fiait verük hűlésszával pecsételték meg. Az „európai védelmi közösség” szervezői pedig most alá akarják akasztani az angol-szovjet és a francia-szovjet szerződések reális jelentőségét.

Mindenek után nem tűnik-e merő képzeletnek az a fecsegés, hogy az „európai védelmi közösség”-et békés szándékból és nem agresszív célokat követve hozták létre? Aki feltámasztja a német militarizmust, az nem a béke megerősítésének érdekében tartja szem előtt, hanem ellenkezőleg: az európai biztonság aláaknázását, egy újabb háború előkészítését.

A szovjet kormány mélyszélesen meg van győződve róla, hogy a berlini értekezleten előterjesztett javaslata az európai kollektív biztonságra vonatkozó általános európai szerződés megkötéséről — alapja lehet az európai biztonsági kérdés reális megoldásának. A szovjet javaslat elfogadása megfelel az európai béke megszilárdítására kiterjedő és megfelelő az európai népek nemzeti érdekeinek is. Ugyanilyen mértékben vonatkozik ez a német népre is. A kollektív biztonságra vonatkozó általános európai szerződés tartós garanciája lenne Németország biztonságának is. Míg az agresszív körök arra törekednek, hogy eimólyítsák Németország széttagoltságát s újabb háborús tűzfésztekké alakítsák át Nyugat-Németországot, addig a kollektív biztonságra vonatkozó általános európai szerződés elfogadása a német nép nemzeti egységének helyreállítását és Németországnak békeszerető, demokratikus államává való alakulását.

Mi nem akarjuk elszigetelni az Amerikai Egyesült Államokat Európától. Semmi akadályt sem látunk annak, hogy az Amerikai Egyesült Államok kormánya is aláírja a kollektív biztonságra vonatkozó általános európai szerződést. A szovjet kormány a maga részéről kijelentette, hogy megfelelő feltételek mellett készen áll tárgyalásokba bocsátkozni az északatlanti szövetségben való részvételét illetően.

A Szovjetunió külpolitikája következetes és szilárd külpolitika. A szovjet kormány az egész emberiség előtt olyan javaslatokat tett — és következetesen fenntartja ezeket a javaslatokat — amelyeknek megvalósítása garanciája volna a tartós békének s a népek biztonságának.

A béke megszilárdítására irányuló szovjet politika abból indul ki, hogy a jelenlegi feltételek között éppen az államok közötti békés együttműködésnek kell meghatározni a határozza meg a nemzetközi kapcsolatok fejlődését — tekintet nélkül az egyes országok társadalmi rendszerére — ennek kell biztosítania és ez biztosíthatja a nemzetközi feszültség további fokozatos enyhülését.

Mi szükséges ahhoz, hogy valóban békés együttműködés jöjjön létre? Elsősorban az, hogy az illető államok kölcsönösen öhajtsák az együttműködést, mégpedig az egyenjogúság és a más államok belligyvébe való benemavakozás elvének tiszteletben tartása alapján, továbbá, hogy feltétlenül teljesítsék kötelezettségeiket. A mi álláspontunk továbbra is az, hogy ha az érdekeltek részéről megvan a jó szándék és hajlandók figyelembe venni egymás kölcsönös érdekeit, akkor a jelenlegi helyzetben, a vitás és megoldatlan nemzetközi kérdéseket meg lehet és meg lehet oldani a béke megszilárdításának szellemében.

Barátaink és minden békeharcos bizva számíthat arra, hogy a Szovjetunió ezennel is a béke megszilárdításának és a népek közti barátság megerősítésének politikáját folytatja. (Hosszas taps).

Elvtársak!

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjebe küldött képviselők megválasztása ismét erőteljesen kidomborította soknemzetiségű szocialista államunk erejét és szilárdságát, a Szovjetunió népeinek igazi testvéri barátságát, a munkások és a parasztok megerősített szövetségét. A választások ismét megmutatták, hogy pártunk az egész szovjet nép feltétlen bizalmát élvezi. (Hosszas, viharos taps). Félévszázados történelmi tapasztalatok alapján népünk meggyőződött arról, hogy szeretett kommunista pártja, amely a dolgozók lángszűz vezére és temetőestere — a halhatatlan Lenin és fegyvertársa, a nagy Sztálin által vezetett harcokban nőtt és edződött meg, tántoríthatatlan hűséggel szolgálja népét. (Hosszas taps).

A kommunista párt tisztán látja az országra háruló feladatokat mind belpolitikai, mind külpolitikai téren és a szovjet emberek hatalmas alkotó lendületét irányítva, győzelemről-győzelemre vezeti hazánkat a kommunizmus ügyének diadalára. (Viharos, hosszantartó taps, amely éjfélnébe csap át. Mindenki feláll).

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének összetétele

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ közli a Szovjetunió Legfelső Szovjetje ülésének április 27-i határozatát, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének megválasztásáról.

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Legfelső Szovjetje elhatározza a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének megválasztását, a következő összetételben:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke:

Vorosilov Kliment Jefremovics — a leningrádi Kirov választókerület képviselője.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének alelnökei:

Tarasov Mihail Petrovics — az OSZSZSZK Ufa választókerületének képviselője.

Korotcsenko Gyermján Szergejevics — az Ukrán SZSZK Dnyepropetrovsk választókerületének képviselője.

Kozlov Vaszili Ivanovics — a Bjelorusz SZSZK Szluck választókerületének képviselője.

Rasidov Saraf Rasidovics — az Üzbég SZSZK Szamarkand falusi választókerületének képviselője.

Undaszinov Nurtasz Dandibajevics — a Kazah SZSZK Petropavlovsk falusi választókerületének képviselője.

Csubinidze Miron Dmitrijevics — a Gruv SZSZK Tbiliszi „A 26 biztos” választókerületének képviselője.

Ibragimov Mirza Aszhar Ogli — az Azerbajdzsán SZSZK Nuhha választókerületének képviselője.

Paľeckisz Juszasz Ignovics — a Litván SZSZK Joniskis választókerületének képviselője.

Kodica Ivan Szergejevics — a Moldvai SZSZK Jedinec választókerületének képviselője.

Ozoliny Karl Martinovics — a Lett SZSZK Jekabpilsz választókerületének képviselője.

Kulakov Turabaj — a Kirgiz SZSZK Przsevaiszk választókerületének képviselője.

Dodhudojev Nazarsz — a Tadzsik SZSZK Koktata választókerületének képviselője.

Arusanjan Smavon Minasovics — az Örmény SZSZK Jerevan-Molotov választókerületének képviselője.

Sarijev Akamed — a Türkmen SZSZK Kaganovics választókerületének képviselője.

Jakobszon Augusz Mihkejevics — az Észt SZSZK Heapszalu választókerületének képviselője.

Kuusinen Otto Vilhelmovics — a Karel-Finn SZSZK Kurkijok választókerületének képviselője.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének titkára:

Pegov Nykolaj Mihajlovics — az OSZSZSZK Molotov-tartományi Kungur választókerületének képviselője.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének tagjai:

Andrejev Andrej Andrejevics — az OSZSZSZK Tula-Rjazan választókerületének képviselője.

Arhipova Tajisziya Ivanovna — az OSZSZSZK Kurszk tartományi Dmitrijev választókerületének képviselője.

Balakina Varvara Szemjonovna — a leningrádi Petrográd választókerületének képviselője.

Bojanova Vera Rincsinovna — a Burját-Mongol SZSZK Barguzin választókerületének képviselője.

Bugyonnij Szemjon Mihajlovics — az Ukrán SZSZK Hmelnyickij tartományi Sepevovka választókerületének képviselője.

Danyilov Abdurahman Danialovics — a Dagesztán SZSZK Mahackala választókerületének képviselője.

Kapitonov Ivan Vaszilevics — a moszkvai Krásznaja-Prsznya választókerületének képviselője.

Kiricsenko Alekszej Ilarionovics — az Ukrán SZSZK Kiev tartományi Kiev-Lenin választókerületének képviselője.

Kozlov Frol Romanovics — a leningrádi Szmolnij választókerületének képviselője.

Muravov Zimját Ibtovics — a Tatar SZSZK Kazán falusi választókerületének képviselője.

Nurijev Zija Nurijevics — a Baskir SZSZK Meleuz választókerületének képviselője.

Penkratova Anna Mihajlovna — a Bjelorusz SZSZK Gomel városi választókerületének képviselője.

Hruscov Nyikita Szergejevics — a moszkvai Kálinyin választókerületének képviselője.

Svernyik Nykolaj Mihajlovics — az OSZSZSZK Szverdlov választókerületének képviselője.

Ponomarenko Pantyalejmon Kondratjevics — a Kazah SZSZK Alma-Ata választókerületének képviselője.

K. VOROSILOV.
A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke
N. PEGOV.
A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének titkára
Moszkva, Kreml, 1954. április 27.

Pártunk gazdasági programja

Béke és szabadság honol virágzó hazánk minden táján. Munkások és dolgozó parasztok, az új élet építői, fáradhatatlanul menetelnek a párt által megjelölt uton — a szocializmus útján. A munkásosztály és a dolgozó parasztság megbontatlan szövettségben építi boldog, napfényes jövőjét. Pártunk gazdasági programja alapján több traktor, mezőgazdasági gép és szerszám áll a föld művelőinek rendelkezésére, — könnyebbé válik a munka, növekszik a hektáronkénti terméshozam. És így a város is egyre nagyobb mennyiségű élelmiszercikkekhez jut, — emelkedik a munkásosztály életszínvonala. Ime, hogyan kapcsolódik össze hazánk dolgozóinak nemese küzdelme az új társadalmi rend, a szocializmus építésében.

Ma, a tizedik szabad május elsején, bizvást mondhatjuk, hogy ezt a nagy-nagy ünnepet a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének mind fokozottabb mértékű megszilárdulása jegyében ünnepeljük. Ez a nap méginkább megerősíti bennünk azt a törekvést, hogy tovább fokozzuk a város és falu közötti árucseréforgalmat, hogy szebbé, gazdagabbá, boldogabbá tegyük életünket.

Idén több élelmicikket juttatunk a városnak

A délutáni kékesszürke égboltozat megfőrik a végtelen termőföldeken. Itt-ott zöldbeborult akác- és eperfaikkal szegélyezett tanyaházak. A nagylaki határban, az egyik tanyaház mögött négyzetesen vetik a tengerit a kollektivisták: Hlovoska János, Kszenics György, Janecskó István és a többiek. A kézi vetőgépek kattogásának hangját messzi sodorja a szél, egészen a dűlőig, ahol Maidan Stefan brigádfelölős éppen a bevetett területet méri fel. De ott az elnök is, Palióv Mihai. Ellenőrzi a munkát...

Palióv elvtárs naponta megfigyeli a mezőn dolgozó kollektivistákat. Kerékpárján bejárja a gazdaság legtávolabbi földjeit is, irányítja, ellenőrzi, segíti a munka menetét.

— Idén nagyobb termést akarunk elérni és még több élelmicikket juttatunk a városnak — mondja határozottan.

Ezt mondják a kollektivisták is, akik szorgalmasan vetik a tengerit.

— A tengerit négyzetes vetése hozzásegít bennünket ahhoz, hogy géppel gondozzuk a növényeket és így növeljük a föld terméshozamát — jegyzi meg Hlovoska János.

A beszélgetés során a kollektivisták kifejtik, hogy a város munkások sokoldalú segítségét ők csak úgy viszonyozhatják kellőképpen, ha következetesen harcolnak a nagyobb termésért. A nagylaki „Victoria” kollektív gazdaság minden tagja ezt a célt tűzte maga elé. Igaz, ennek megvan a magyarázata is. Nagykiterjedési földjeiket gépek munkálják meg, segíti őket a párt, az állam, a munkásosztály. Ha szükség mutatkozik valamilyen alkatrésze, szerszáma, a „I. Ranghej” gyár dolgozói azonnal támogatást nyújtanak.

Az ipari munkások testvéri segítségét, önzetlen támogatását már a múltévben is — erejükhez mérten — viszonyozták. Ezzel kapcsolatosan Palióv elvtárs megjegyzi:

— A „I. Ranghej” szerszámgépgyárnak — mivel a gyár patronálja gazdaságunkat, — több, mint 2500 kiló paradicsomot,

2500 kiló tengerit, 200 kiló árpát és egyéb terményt adtunk át.

Ugyancsak az elmúlt évben 20.000 liter tejet, 70 hizott sertést, 5000 kiló búzát, 20.000 tojást, nagymennyiségű tengerit és több vagon zöldségfélét értékesítettek a kollektivisták a szövetkezeten keresztül, vagy adták át az állami kereskedelmi egységeknek. A kollektivisták örömmel tették eleget ezirányú kötelezettségeiknek és arra törekednek, hogy minden téren fejlesszék közös gazdaságukat.

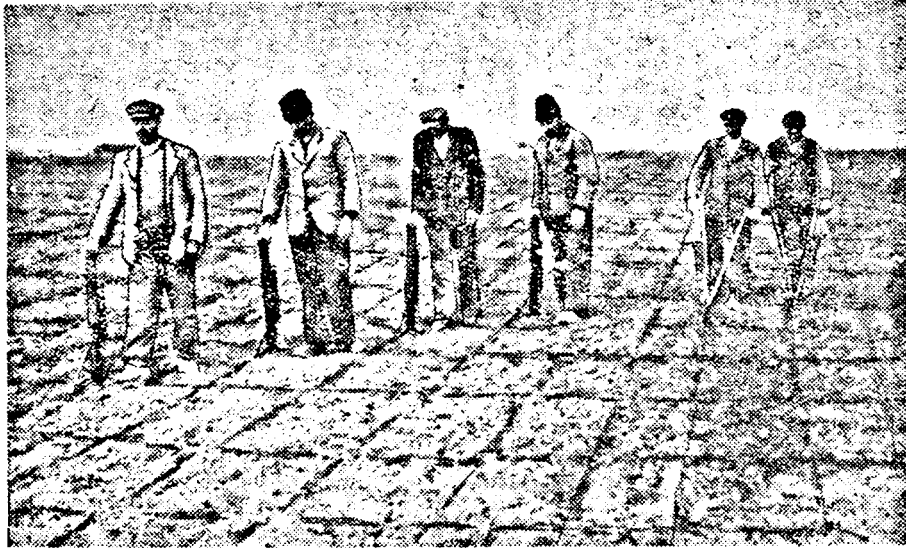
Ebben az évben már 100 juhot vásároltak és 42-vel növelték a szarvasmarhák számát. Rövidesen 120 sertés hiztatására költnek szerződést az állammal és 30.000 liter tejet értékesítenek a szövetkezet útján.

Igy dolgoznak, harcolnak a nagylaki „Victoria” kollektív gazdaság tagjai a dolgozó nép jobb ellátásáért. Május elsejét, a világ dolgozóinak nagy ünnepét, a kollektivisták győztesekként köszöntik.

Már befejezték az első és második szakaszhoz tartozó növények vetését, többszáz hektár búzaföldet műtrágyával felitették meg, egy-egy szőlő nem kimélnék sem erőt, sem fáradtságot a bőséges termés eléréséért.

A konyhakertészeti brigád Cotoraci Nicolae vezetésével hozzájárult a melegágyi palánták kikutatásához. Blahó János bogárnemester és társai már a gabona szállításhoz szükséges szekereket készítik, javítják. Hamarosan megkezdik a növények gondozását és azután jön a termés betakarítása. A munkájukat elősegítik a párt gazdasági programjának megvalósítását, a dolgozó nép élelmicikkkel történő jobb ellátását. A mezőn, a konyhakertészben és a műhelyekben egyaránt azonos cél fűti a kollektivistákat: fokozott munkával hozzájárulni a bőséges élet megteremtéséhez.

TOROK ISTVAN

Képiünk a nagylaki kollektivistákat ábrázolja, amint a bőséges termésért harcolva, négyzetesen vetik a tengerit.

A kölcsönös segélynyújtás nagyszerű példája

A kölcsönös segítség nagyszerű példáját találjuk meg a „I. Ranghej”-gyár dolgozó és a nagylaki kollektív gazdaság tagjai között.

Nem is olyan régen, a nagylaki kollektív gazdaság szekere állt meg a gyár kapuja előtt. Az igazgatót keresték.

Vele egyidőben érkeztek oda egy olajos-nuhás munkás is. Kezet adnak, üdvözlők egymást és mint régi ismerősök, elbeszélgetnek. Mindegyik saját munkájáról tájékoztatja a másikat, miközben a kollektivisták leszedi és átadja a javítani való darabokat. Kocsitengelyt, elromlott vízszivattyút és egyébeket hozott. Megjegyzi, hogy a mezőgazdaságban most gyors ütemben folyik a munka és minden elmulasztott perc igen drága.

Az üzem javítóműhelye hangos a munka zajától. Itt javítják a kollektív gazdaságból hozott szerszámokat.

Az üzem öntődjében is mindig találunk valamilyen készülő alkatrészt, amely mezőgazdasági géphez, szerszámozhoz szükséges. A nagylaki kollektív gazdaságnak kerékgatyákat, kocsitengelyeket készítettek. A fiúdoborendezésben is segítséget nyújt a „I. Ranghej”-gyár munkaközössége.

Az ujaradi kollektív gazdaságnak eddig csak nagyon kezdetlegesen felszerelt kovácműhelye volt. A „I. Ranghej”-gyár dolgozói elhatározták, hogy kovácműhelyt rendeznek a kollektív gazdaságnak. Az elhatározás tette vált az ujaradi kollektív gazdaság tagjai számára ma már az ujonnan berendezett kovácműhelyben javítják meg az elromlott eke, borona, vagy más szerszámokat.

A nagylaki „Victoria” kollektív gazdaság öt sertést hizalt az üzemi étkező részére. Válaszadás lett az étkezőben az ellátást azzal is, hogy állandóan friss zöldségfélét biztosítottak számukra. Tavasszal, mikor az első zöldségfélék megjelennek, az üzemi étkező raktára előtt megakadt szekerek váltják egymást. Petrezselymet, sárgarépát, burgonyát, céklát szállítanak s a zöld salátát és a paraj beszerzése sem okoz gondot az étkező vezetőinek. A kollektív gazdaságok nagymértékben megkönnyítették és megjavították az étkező munkáját.

Az ujaradi „Elena Pavel” kollektív gazdaság a kovácműhely felszerelésért — régebben elismert szállított az üzemi étkezőbe.

A mezőgazdaság kifejlesztését segítetik a kollektivisták akkor, amikor kuro-ricát, meg árpát hoztak s az, — is hizlalhattak sertést.

Ez egyik útja annak, ahogyan a kollektív gazdaságok hozzájárulnak üzemünk dolgozóinak jobb ellátásához.

Az üzemi kovács, amikor egy ekevasat, vagy egyéb szerszámot munkál meg a falu számára, akkor annak a lánconak egy újabb szemét zárja össze, amely oly hatalmas erővel fogja össze a munkásosztályt és dolgozó parasztságot hazánkban. Így forr össze még jobban, ezértörhetetlen kapocs. A munkásosztály és a dolgozó parasztság megbontathatlan szövetsége.

Butort vásároltak

Sok függ a mi munkánktól, — mondja Markovics Béla. S valóban igaza van...

A butorok a minőségi brigádtól a fényezőbe kerülnek. Az eddig fakó butordarabok csillogó fényt kapnak itt, az egész butorosztály dolgozóinak munkája tükröződik rajtuk. A Páli Lajos által összeállított szekrényen, Andor Demeter asztalain, az egész butorosztály dolgozóinak gondos kezemunkája, — Simonics Erzsébet, Holm Erzsébet és a többiek törekvése is meglátszik. Akik mind kifogást-

lan butordarabot tesznek otthonossá a dolgozók lakásait.

Három hónappal ezelőtt, egy januári napon butorral megrakott szekér állt meg Martin Sándor, a „December 30”-gyár csévéző osztálya mesterének háza előtt. Többen segítettek a lerakásnál, majd a szobába vitték a fényes, sötétbarna ágat, a szekrényt, az asztalt és a székeket. Martiné boldogan nézegette, hol az egyik, hol a másik butordarabot.

1953-ban történt... Az utcán már sárguló faleveleket sodort az őszi szél, a levegőbe röpröptette és ismét elszórta őket a poros kövezeten. De Martin Sándorné figyelmét nem kötötte le a szélek és különös játéka. Elgondolkodva beszélgettek, tervezgettek, féljével.

— Tudod, én abból a szép barna hálósza-ba butorból szeretnék venni — mondta Martiné.

— Az 1990 lejesből? — kérdezte Martin Sándor számítgatva. — Ugy december végén, január elején megvesszük. Jó?

Az asszony valamit akart válaszolni, de hirtelen elhallgatott...

A munkapadok mellett fiatal, 16—22 év körüli ifjak dolgoznak. Munkájukat ütemes ének, füttyező kíséri. A „Május 1” termelőszövetkezet minőségi brigádjának tagjait munka közben sem kerüli el a jókedv. A brigád vezetője Markovics Béla. Régi munkás már a „Május 1” szövetkezetben. Mint-ha fiáról lenne szó, úgy beszél a minőségi brigád ifjú tagjairól.

— Frank András?... ő a legszorgalmasabb. Öröm nézni, ahogyan munkája fölé hajol és dolgozik. Tudom, hogy ki nem adja kezéből a butordarabot, amíg hibátlanul el nem készíti. Szabó György is jó munkás lesz, — állapítja meg. — Ő nálunk tanulta a mesterséget.

Ezután a munka megszervezéséről beszéltek.

— Szükséges volt a minőségi brigád megalakítása. Ezen a részlegen végezzük az utolsó simításokat, az igazítást a butordarabokon. Vigyáznunk kell arra, hogy valóban hiba nélküli legyen mindegyik darab.

— Milyen szépek... — mondotta, miközben azon vette észre magát, hogy kislányának, a kis dundi Giginék a szavait ismétli. Gyermekeire nézett. Gigi és Sanyi életlenek voltak az asztal mellett. Nem, ők még nem értik, mit jelent az új butor, — gondolta a fiatalasszony. Nem tudja, mit jelent az, hogy most a dedányuktól rájuk maradt öreg butorokat új, fényes butorokkal cserélik fel.

— Tudod, anya, nekem ismét a gyermekkorom jutott az eszembe — zavarta meg gondolataiban férje. — Ahogy gyermekeinket nézem, szinte hihetetlennek tűnik nekem, ahogy mi éltünk... Apró szoba, sok viszonytárgyat átélt butorok és hat gyermek. Nappal még elszédültünk az utcákon, a mezőn, de este, mikor a család együtt volt, alig fértünk a szobában.

— Rég volt az már, Sándor. Mi már egészen másként nevelhetjük gyermekeinket, — szökt Anna és most már bírázó szemmel nézett végig minden egyes butordarabon, megforgatta a székeket, meglapogatta a szekrény oldalát... de nem, semmi hibát nem talált rajtuk. Olyan a kivitelezésük, mintha a butorgyári dolgozók örömet akartak volna szerezni ezzel a vásárlóknak. Ezen a napon sokat beszélgettek Martiné... Terveket szöttek, új otthonukról, ahol a rádió mellett hallgathatják a híreket, zenét... Jövőre meg lesz a konyhabutor is...

— S mire Sanyi iskolába megy, megvesszük a könyvszekrényt is — fejezte be a tervezgetést Martiné. — Akkor majd hazahozhatod a szakkönyveket, amelyeket Sanyi nagy „könyvszeretője” miatt eddig az üzemben kellett őrizned.

HEGYI MARIA

mja valóraváltásának útján

Az „Universal” áruházban

Ha összehasonlítjuk az 1953. év első negyedét az idei év első negyedével, külön-külön, hogy 26 százalékkal növekedett a forgalom az „Universal” áruházban.

Vannak olyan napok azonban, amikor különösen nagy a forgalom az „Universal” áruházban. Ilyen csúcspontok napjai április 15-ike, amikor hatvan százalékkal magasabb volt a forgalom arányában, mint általában. Ezek a számok azt bizonyítják, hogy a munkásszolgálat és a dolgozó parasztság vásárlóképesége állandóan növekszik.

Gyorsan halad a kiszolgálás. A cipőosztályon nagy keletje van a gyermekszandáloknak és a nyári cipőknek is. Mindenki készül a nyárra.

Gavris Ana a csomagolóiból átvett szövetet vizsgálja. Elégedetten nyújtja át férjének a szép sötétzürke csíkos férfiszövetet. Gavris Ana az ORACA dolgozója, férje pedig a poliklinika alkalmazottja. Most mindketten szabadidejüket felhasználva, vásárolni indultak. A vásárlás eredménye: egy férfilőnyre való szövet.

— Eppen ilyen színű szövetet képzeltem el számomra. Már ki is terveztem, hogyan varratjuk meg — mondja örömmel férjének, amint a kijárat felé haladnak. Még halljuk, hogy megjegyzi: jó lenne a hozzá való cernát is megvásárolni.

Számlálóknál női ruhaszövetet. Többnyire ott, ahol butorszövetet, lipoliumot, plédet árulnak.

Azokból a csészekből kerek — mutat Gulyás Rozália a polcokon sorbarendezett virágos edények felé, majd kiválaszt néhányat közülük. Már írják is a számlát. Míg a közeli pénztár felé halad, pillantást vet a gyermekjátékokra. Négyéves Karsikájának szeretne valami szép, tartós játékot hazavinni Kisiratosra. Gulyás Rozália kisiratos, a mezőgazdasági társulás tagja. Mikor megkapja a csészeket, a látek felé tart. Vajon melyiknek örülne jobban a kicsi fia, Gulyásné kosarában a csészek mellett plédet is látunk. Nem megy haza üres kézzel.

Virágos réthez hasonlítanak a kartonanyagokkal megrakott állványok. A sokszínű batizt, fértüinganyag, shantung, melynek színegyvelegén jölőse érzéssel tekint végig a szemlélő. Melyikből vásároljon, melyik felé meg legjobban izlésének. Ez a kérdés öltik fel valamennyi vásárlóban. A vásárlás örömeiben kipirult arcú munkások, dolgozó parasztok, háziasszonyok, akik megkapták az árut, megelégedetten haladnak a kijárat felé. Grünstein Zoltánné örelátóan már négy lábost vásárolt férjének leánya részére a paradicsom, lekvár és egyéb befőzések idejére.

Vásárolnak a városi és falusi dolgozók. A munkásszolgálat és a dolgozó parasztság erőfeszítéseinek eredménye itt is megmutatkozik, az „Universal” állami áruházban, valamint az állami és szövetkezeti kereskedelem többi egységeiben, ahol egyre több, jobb közszükségleti cikket vásárolhat a közönség.

REICHER EVA.

Összekötőkapocs a város és falu között

A zadarenii szövetkezet előtt mindig nagy a tömeg, főleg sok az asszony. Ők a kíváncsiabbak, minden este megnézik, mi újat lehet kapni.

— Mert mindig akad valami venni való — mondja Lidont Ferenc kollektivistát felesége. Tényleg akad. A férjének meg az apjának vett egy rend ruhát buzáért. — A tavaszi és őszi hűvös esteiken ez nagyon jól fog — mondja s megigazítja fekete kendője alól előbujó rakoncátlan hajlincseit.

Bogdan Dumitru felesége alacsony, kövérkés asszonyka, az alig másfél éves Mariorával az öleiben, közeledik a szövetkezet felé. Jön szétnezn, hiszen neki hat gyermeke van, s hol az egyik, hol a másikat kell egy ingecske, ruhácska, vagy a nagyobbik lánynak szalag. A kiszolgáló már ismeri. Jó előre kérdezi, hogy most melyiknek akar venni és mit. De már veszi is le a polcra a szürkesszínű férfiruhaanyagot s Bogdan Dumitru brigádvezető felesége számolgat egy darabig, majd kimérte magának annyit, amennyiből három fiának s férjének ruhát tud csináltatni. Az ellenérték buza, amit már bent a raktárban át is adott Elegendő mennyiségű buzával rendelkezik, hiszen tavaly három dolgoztak, s eleget kaptak.

— Nem kell sirjunk — mondja, — mert még félig van a padlás, pedig nemsokára

— még néhány hónap — s már itt az új gabona

— Bezzeg, mikor te akkora voltál, mint a kis Dorel, szegény apád azt sem tudta, mitévő legyen, hogy kenyeret adjon a szatokba — mondja a fia felé fordulva az öreg Bogdanne, aki 12 gyermeket nevelt fel nehéz kinálással. — Neked most a fejed sem fáj. Hetenként akkora négy kenyeret süt a feleséged, akár a malomkelek. De látszik is a gyermekeken — folytatja az öregasszony s végignézi hat szép unokáját. Büszke rájuk, mert mindegyiknek van már valami érdeme. A nagyobbik lánya a kollektívban élmunkás, Dorel az iskolában az első tanulók közé tartozik. Boldog, hogy rendszeresen, tisztán öltöztötte látja mindegyiket.

— Hisz ma sokkal könnyebb — mondja elgondolkodva — keresnek szépen s a szövetkezetben mindent meg lehet kapni. Lehet ott ástót, kapát, lapátot, bármilyen szerszámot vásárolni. Ha ólat akar csinálni, kap szeget, zárat és minden egyebet. Így tud hizlalni sertést, meg tehenet is tarthat. Mert, ahol ennyi gyermek van, ott nagyon kell a tej — mondja Bogdanne — s megkavarja a nagy láboshán rotyogó ételt.

Sokan vannak a faluban, akik a közvetlen csere útján szerzik be szükségleteiket a szövetkezetben, s nem szaladnak be a városba minden semmiségért. Ilyenek például

dául Lapusca Petru és Tasca Petru kollektivisták is.

Nemcsak a falu kollektivistái és egyéni gazdálkodó dolgozó parasztjai büszkék szövetkezetükre, hogy annyi mindent kapható náluk, hanem a szövetkezet vezetői is. Az idén körülbelül 1000 méterrel több textilárut adtak el az első negyedévben, mint az elmúlt év hasonló időszakában. Így sikerült március havi tervüket 131 százalékkal teljesíteniük. Mezőgazdasági szerszámokból is összehasonlíthatatlanul többet adtak el az idén. S a jövőben még nagyobb lesz a forgalom. A szövetkezet szerződést kötött két kollektív gazdasággal és mezőgazdasági társulással a földművelés és fűvelételek természetére. A zadarenii szövetkezet igazi összekötőkapocsa válik a falu és a város között.

ROM ESZTER.

Kimagasló termelési eredmények

A „Vörös Lobogó” gyárban 26-án, 27-én, amikor már csak néhány napot számíthatunk május 1-ig, az üzem dolgozói ünnepi műszakot tartottak. E két nap alkalmával minden munkás a legjobb teljesítményre törekedett, s a tények azt mutatják, hogy a „Vörös Lobogó” dolgozói valóban kiváló eredményekkel köszöntötték az ünnepi műszakon május elsejét. Különösen a 27-iki műszak kiértékelésénél állapíthatjuk meg ezt.

A kovácsműhelyben Sárközi József csoportja 341, míg a „Fagyjev Alexandr” brigád 205 százalékos teljesítményt ért el. Az öntődében dolgozó három brigád közül a „Mihai Sadoveanu” brigád büszkedhetik a legjobb eredménnyel, 150 százalékra teljesítették napi normájukat. Szép teljesítményt értek el az „Alexandru Matrosov” brigád tagjai is, akik 208 százalékkal szárnyaltak túl napi tervelőírásukat.

Az ünnepi műszak ideje alatt majdnem minden dolgozónak sikerült teljesítenie tervét, ugyanakkor kiváló egyéni teljesítmények is születtek.

A szerszámkészítő osztályon például Ivanov Gheorghe 310, Vlad Vasile 300 százalékra teljesítette napi normáját.

A karbantartás-osztály dolgozói közül megemlíthetjük Beer Frigyes, aki 260 százalékos, a forgószármoly-osztálynál pedig Balogh Ferencet, aki 227 százalékos teljesítménnyel köszöntötte az ünnepi műszak második napján május elsejét.

A két brigád közül még mindig az ifjaké vezet 72 százalékos tervteljesítéssel, de a békebrigád tagjai is előretörték teljesítésük már 66 százalék. A többiek eziről tartják magukat az megelégedésükön, 35-ről 72 százalékra növelték teljesítésüket a 14. számú szalag.

A verseny hátralévő négy órájában meggyőzően közik az eredményeket és úgy látszik, az IMSZ-brigád tagjai jogosan aggódtak, az ingeknél csak 100 százalékkal valósították meg a tervet.

Ez is szép eredménynek számít, ha figyelembe vesszük a hátrahagyott körülményeket. Sokkal többet teljesítettek volna, ha már reggel ezzel kezdik meg a munkát és a szükség szerint, a munkaszakszok figyelembevételével állítják össze a brigádot — mondja Moravszki Maria, aki négy szalag munkájáért felel.

A NYOLC ÓRA AT TARTO VERSENY eredményeit mindenki örömmel fogadja, de különösen a „Monica Felton” békebrigád tagjai, hiszen ők kerültek az élre. Nem kevesebb, mint 110 százalékkal szárnyaltak túl tervüket. Követően utolérkezik a 10. számú szalag 107, majd a 14. számú szalag 105 és a 3. számú 100 százalékos teljesítéssel. A 4. szalag végső eredménye 62, a 8. számú 28 százalék terven felül. De jó munkát végzett az IMSZ-brigád is, amely az első négy órában — tehát a többiekével egyenlő feltételek között — szintén teljesítette előírásait 72 százalékkal. Eredményes volt tehát az ünnepi műszak. A konfekció osztály munkásai több ezer darab kötött-szövött árut gyártottak tervén felül ezen a napon a dolgozók számára.

SZABO JANOS

A képen a zadarenii szövetkezet üzlete látható. A dolgozó parasztok textilárut vásárolnak.

Ünnepi műszak

bőket is, amiért minden becsületes ember odaadónak küzd.

Ezen az ünnepi hangulatu reggelén is talán erre a harcra, vagy egyesülendő kisvagy ficsókajára gondol, — de még inkább mindkettőre, — amikor lábával rátapos a villanyvarrógép indítójára és füge ujjával illeszti össze a munkadarab két részét. Figyelemmel követi, hogyan vágja le a gép a fölösleges anyagot és hogyan szegi el hármashurokkal a ezéleket.

A munka zavartalanul, vidám hangulatban folyik. A varrógépek is, mintha vidámabban berregnének. De már az első két órában elhangzik egy-egy figyelmeztetés. A brigádtagok szólnak egymáshoz: „Ügyelj a minőségre...” A munkaszakszonkénti ellenőrzés ez. Ebben is példát mutat Pal Carolina a brigádnak.

A „Monica Felton” békebrigád tagjai férfi kötöttárukat varrnak. A brigádban félkilenc fős felmerül az első akadály. Mészár Emma brigádlelkős varrógépe elromlott. A javítómesterek azonnal kicserélik a gépféjét, de rövidesen az újjal is baj van. Összehurkolja és szatálja a szatalt. Időközben felismerték a hiba okát... az éjszakai váltásban itt vastagabb anyagot varrtak és ezen a gépen nem cserélték meg a tűlapt. Viszszaszerezik, tehát helyére a gépet s így fennakadás nélkül lehet tovább dolgozni.

Mészár Emma homlokán kismulnak az előbbi, a bosszúságtól képződött ráncok, gépe fölé hajol és tovább dolgozik.

A falóra negyedtízelt mutat, amikor az üzemosztály értesül az első eredmények-

ről. Az első két óra azt bizonyítja, hogy a verseny komoly küzdelmet ígér.

A két legerősebbnek tűnő versenytárs — az IMSZ-brigád és a békebrigád — eredményeiből kitűnik, hogy az IMSZ-brigád halad az élen, ugyanis az első két óra tervét 62 százalékkal szárnyalta túl. A békebrigád egyelőre „csak” 40 százalékos teljesítést ért el.

Kiderül azonban, hogy vannak még erősebb versenytársak is. A 3. számú szalag tervteljesítése például 100, a 10. számú 92, a 4. számú pedig 88 százalékos.

Az egymással versenyző két brigád tagjai bizony kissé irigykedve veszik ezt tudomásul, de mégis örülnek, hiszen közös a küzdelem. A többiek eredményei csak buzdítják őket.

NEGY ÓRA TELT EL már a versenyből és az IMSZ-brigád néhány tagja abbahagyja a munkát. Ez bosszantja őket, de egyben büszkék is, hiszen azért kellett leállniuk, mert a bolyhos, meleg férfinaradrágok április havi tervét befűzték, sőt már 924 darabbal többet készítettek az előírászatnál. Most új munkához — bolyhozott meleg ingek gyártásához kezdenek.

Bizony, ez hátrányt jelent számunkra — mondják többen is, közöttük Banu Sofia, aki a gombvarrásban jár az élen és Braun György „összeállító”. Valóban, most szokatlan az ingok varrása, azonkívül egyfel több munkaszakszást igényel, tehát hiányzik a szalagból egy gép. A hiányt közösen kell pótolniuk.

Tíz perc sem telik el és összeállítják az eredményeket.

ZSUFOLT VILLAMOSOK ERKEZNEK

egymásután két irányból is a „Vörös Triko”-gyár elé. Munkába igyekvő nők és férfiak, fiatalok és idősebbek szállnak ki és csatlakoznak a gyalogosan érkezőkhöz.

Az első között érkeznek a gyár konfekció osztálya IMSZ-brigádja és a „Monica Felton” békebrigád tagjai. Közönlük egymást s mosolyukból érezhető, hogy ma nagy feladatot kell megoldaniuk: a délelőtti váltáskor tartják a gyárban az első ünnepi műszakot május elseje tüzteleire.

A konfekció osztályon az újonnan érkezők a Zsandarova módszer szerint — meztelenben — veszik át a munkát. A duruzsoló villanyvarrógépek lehat megszakítás nélkül működnek.

Az üzemosztály felelőse, a váltásmentes terek és a segédmentesek egyaránt gondosan előkészítették mindent, hogy a brigádok és a munkacsoportok zavartalanul dolgozhassanak.

Megkezdődik a küzdelem a brigádok és a munkacsoportok között.

AZ ELSŐ KÉT ÓRA után Pal Carolina, az IMSZ-brigád felelőse néhány figyelemzést szót szól munkástársaihoz:

— Nyolc óra alatt a terv szerint 490 férfi bolyhozott meleg nadrágot kell készítsünk, de ezt a mennyiséget jóval túl haladhatjuk, ha mindenki igyekszik. Ne feledkezzünk meg azonban a minőségéről sem.

Az IMSZ-brigád tagjai Lidia Szaveljevának, a moszkvai „Párisi kommiun” gyár komszomolistájának kezdeményezését követik. Munkaszakszonként ellenőrzik a termelvények minőségét.

A 23 éves Pal Carolina lendületesen dolgozik. Amikor egyre magasabb termelési eredmények felé tör, azért teszi, mert tudja, hogy ezzel hazáját erősíti, tehát a

VIRÁGZÓ VÁROS

A krónika azt tartja Nagyszentmiklósról, hogy már a népvándorlás idején jelentős hely lehetett. A XVI. században szerbek lakták. Itt került felszínre a XVIII. század végén az a 23 darabból álló híres aranyelet, melyet sokáig Attila kincsének tartottak.

Most az esőfelhők mögül kiragyog a tavaszi nap s előtti fényével az ünnepre készülő várost. Az utcákon elhelyezett hangszórók vidám zenei műsort közvetítenek. A főutat szegélyező gyalogjáró mentén a város lakói egyengetik a virágágyakat.

Aruval telt szekerek sora vonul át a városon. A tetejeseen megrakott kocson textilanyagokat, edényt, üvegárut és dugaszolt italokat visznek a falusi szövetkezeteknek, a növekvő igények kielégítésére.

Nagyszentmiklós város a kulturforradalom azon szakaszába érkezett, amikor a fejlődés gyorsüteművé válik. A rajoni könyvtár felelőse, Zoller Erzsébet mondotta: „Nem tudunk anynyi mezőgazdasági szakkönyvet hozatni, hogy ne lenne kevés az olvasóknak”. A 10.100 könyvből álló könyvtár olvasóinak táborá az elmúlt nyolc hónap alatt csaknem ötszörösére szaporodott. A gyermekek is szorgalmas olvasók, úgy, hogy a könyvtár vezetősége igyekszik a gyermekek nemzetközi napjára megnyitni a gyermekkönyvtárat. A kicsinyek olvasóterme tágas, napfényes helyiség, új csipkefüggönyökkel, diszes függőlámpával, frissen festve készen áll, csak az újonnan rendelt gyermekbutorokra várnak.

A rajoni kulturházban is élénk kulturmunka folyik. A nagyteremben egyik este a 90 tagú vegyes énekhar, következő estén a táncsoportok tagjai próbálnak.

Serafoleanu Gheorghe, Bozsai Szlavko, Müller Éva, Obradov Milankó, Olti Rozália IMSz-isták fáradságosan a táncban, pedig a próba nem könnyű munka. Magyar csárdás, német polka, a „Ländler”, a „Bănăţeanca” és a székelytánc követik egymást.

Ezalatt az emeleti helyiségekben zenekari próbák folynak.

A szerb dolgozók nemrégiben 9 tagú mandolin zenekart szerveztek, de az együttesnek csak 5 hangszere volt. Bara elvtárs azok közé az emberek közé tartozik, akiknek igazán szívügyük a nép kultúrája s akik minden erejükkel segíteni igyekeznek a helyes kezdeményezést. Am a mandolin vásárlás nem olyan egyszerű dolog. Új hangszert ritkán kapható. Sok utánajárás, érdeklődés után Bara elvtárs megtudta, hogy a csanádi kollektív gazdaságnak van néhány fölösleges hangszere. Levelet írt a kollektív gazdaság vezetőségének a mandolin ügyében. Postafordultával megjött a válasz. A kollektív gazdaság átadja a négy használaton kívüli hangszert. Bara elvtárs maga ment el Csanádra. Átvette a mandolinokat s mivel félt, hogy a kocsin összetörnének, gyalog indult haza a négy hangszerezrel felpakkolva. Volt is nagy öröm este a zenekarban. Most már kilencen pengették a hurokat és a tüzes népi muzsika csakhamar új jelentkezőket csábított. Fiatal kollektivisták, románok, magyarok, szerbek jönnek a próbára. Mandolinozni

akarnak valamennyien s Bara elvtárs újból törheti a fejét, honnan szerezzen újabb hangszereket.

A nagyobbik zeneszobában félszimfonikus zenekar próbál Deatcu Livius zenetanár vezetésével. A muzsikások lelkes igyekezettel játszanak.

A zene, a tánc csakugy, mint az ének és a könyv, egyre inkább szükségletévé válik a művelődés útján elindult dolgozó tömegeknek.

★

Amikor a városi néptanács titkárát, Julian Gheorghe elvtársat megkérdeztük, hogy milyen megvalósítások születtek az utóbbi években Nagyszentmiklóson, kicsit elgondolkozott, aztán kitérő választ adott.

— Igyekezünk megtenni, amit tudunk. De nem lehetünk nagyon elégedettek önmagunkkal.

Arra gondoltam, hogy a nagyszentmiklósi dolgozók számontartják az eredményeket. Szívesen beszélnek a kórházban létesített gyermekosztályról, az I.I.V.P.A. új szesz- és bortöltő állomásáról, a jéggyárról és a vágóhid hatalmas hűtőberendezéséről. Láttam napközi otthonokat, a kollektív gazdaság új csecsemőotthonát, megcsodáltam a mezőgazdasági iskola csirkefeltenyésztését, a „Május 1” vállalat tarhonyagyártó üzemét és még annyi sok mindent.

Julian elvtárs folytatta: „Sok munkát nem sikerült befejeznünk, így a sport-stadion és a piaci elárúsítóbódék felépítését. Más munkákhoz pedig, melyeket tervezünk, még hozzá sem fogtunk. Új kutakra és jobb utakra van szükségünk. Gyümölcsligeteket kell ültetnünk. Meg kell, hogy javítsuk a villanyvilágítást s nagyobb teljesítőképességű áramfejlesztőre van szükség. Népfürdőt és pionírotthonot szeretnénk létesíteni. De az építkezések csak lépésben haladnak, míg a tömegek igényei rohamosan nőnek. E kettőt össze kell hangolni, ehhez sokat és jól kell dolgoznunk.”

Fejlődik a rajoni néptanács helyi ipari és községi gazdálkodása keretében a „Május 1” vállalat is, mely a tartomány legvirágzóbb helyi gazdasági komplexuma. A vállalat dolgozói lelkes igyekezetének eredményeképpen április utolsó hetében már a májusi terv megvalósításain dolgoztak. A vállalat keretében jól működik a cserépedénygyártóüzem, a cserépkályhagyár, a téglafőző és tetőcserépgyárak, a malmok és olajmalmok, a szódavizgyárak és az asztalosműhelyek. Teljes üzemen van a tarhonyauzem és a huszfűstölde.

A rajoni pártbizottság s a néptanács sokoldalú támogatást nyújt a vállalatnak. A dolgozók kitűnő kezdeményezésekkel, újítási javaslatokkal és a szocialista versenyek lendületével járulnak hozzá a „Május 1” vállalat eredményeihez. Kitűntek a munkában Subin Milan, Borsos Gyula párttagok, Roman Alexandru, Csikó István IMSz-isták, Hóbrád Erzsébet, Tóth Jakab, Sauer Gáspár és más dolgozók.

A Nákó grófok egykori kastélya az idő és a történelem viharától megviselten, de tömör falaival szilárdan áll még ma is. Egykor valóságos muzeuma volt a zsellérek veritékén vásárolt műkincseknek. Ma a kastély traktoriskola és a régi zsellérek

unokái és dédunokái laknak benne. Az egykori személyzeti épületben van ma a traktorista és mezőgazdasági iskola étkezdéje. Az étkeзде szakácsnője özvegy Mortensonné, született Bogdán Julianna, a gyermekek szeretett Juli néni, aki nem csupán kitűnő főztjével gondoskodik soknemzetiségű „gyermekeiről”, de a betegeseket, a gyengegyomruakat diétáztatja, úgy vigyáz rájuk, hogy édesanyjuk sem különben. Juli néni, az uradalom zsellérének leánya az urak igáját huzta egy életen át. A felszabadulás után új emberre lett. Azt mondják az ismerősei, hogy azóta megfiatalodott. A hallgatag asszony beszélni és olvasni kezdett s azt, amit olvasott, egy megaláztatásokkal teli élet tapasztalataival és mélyreható bölcsességével kötötte össze. Azután irogatni kezdett, s most a „Dolgozó nő” egyik szorgalmas levelezője. A nagy, fehér csempés konyhában az óriási tűzhely vidáman lobogó tüze mellé huzódott fiatalok szívesen hallgatják Juli nénit. Ő meg, miközben vasal, vagy főz, mondja mint a mesét, milyen is volt a világ az ő gyerekkorában. A kastélyhoz közeledő parasztyerekekre kutyákat uszítottak az örök. Bécsből hozott zenekar muzsikált a verandán, s zörgő parasztszékerek nem is járhatott a kastély körül, nehogy megzavarja a grófné nyugalma. Később, mint ki-segítő cseléd, bekerült a kastélyba s akkor látta, hogy a grófok lovai hófehér csempés istállóban laknak, míg a grófi zsellérek négy családonként kaptak egyetlen szobát. „A legnagyobb dolog, ami a felszabadulás után történt velünk, hogy megszabadultunk a szolgasors szegénétől. Hiszen az urak kutyába sem vettek bennünket. Most is keményen dolgozom, lájálók, — de ember vagyok, szabad ember, akit nem sérthet meg senki büntetlenül”, — mondotta Juli néni.

Fiatal iskoláslány lép a konyhába. Juli néni szigorúan szól rá: — Mondj Ruja, miért nem hagyod békén azt a kislányt. Egyszer megtevedt, rosszul tette, de megvallotta és megbánta, többet nem fog a máséhoz nyulni. Te meg állandóan emlegeted a bűnét.

A fiatal lány homloka ráncba szalad.

— Hogy csinálhattott ilyet a mi iskolánkban?

— Olvastad Makarenko-tól az „Új ember kovácsát”? — kérdezi Juli néni.

— Láthattad, hogy helyes neveléssel a kis gonoszlevőkből is hasznos embereket faragtak.

— De a mi iskolánk nem tolvaj gyermekek iskolája — veti ellene tüzesen a kislány.

A vita alatt arra gondolok, hogy csak a mi világunk nevelhet ilyen embereket, az iskola becsülete felett szigorral őrködő növendék s az új pedagógia mesterének tanításaival érvelő idős szakácsnő már a felszabadult világ pompásan növekedő új alakjai.

★

Nagyszentmiklós város idősebb polgárai sokat tudnak beszélni azokról az időről, amikor a város különböző nemzetiségű dolgozóit láthatatlan drótsövényként választotta el egymástól az uralkodó osztályok által szított nemzetiségi előítélet és gyűlölet.

A hitleri fasizmus idején Russ

Adám községi bíró csak annak adott hadisegélyt, aki a kérését el tudta mondani német nyelven. Aki nem tudott németül, az elesett a neki járó hadisegélytől. Utazni is csak a német népcsoport engedélyével, vagy befolyásos hitlerista személyiségek ajánló levelével lehetett.

Most az ifjuság szinte hitetlenkedve és csodálkozással hallgatja a nemzetiségi gyűlölködés megnyilatkozásairól szóló történeteket.

Simiție Eftimie, a mezőgazdasági szakiskola IMSz szervezetének titkára a különböző nemzetiségű tanulók egymáshoz való viszonyával kapcsolatban mondotta: „Nehézzen tudom megérteni, hogy volt idő, amikor épp eszű, felnőtt emberek nemzetiségi okokból gyűlölték dolgozó társukat. A különböző nemzetiségű tanulók nálunk az iskolában testvéri módon segítik és támogatják egymást. Hogy csak egy pár példát említek, most a közeledő vizsgák idején a jobb tanulók nagy igyekezettel foglalkoznak a gyengébbekkel. Patru Nicolae román fiú Gati Antalt, magyar osztálytársát segíti. Frank Péter Leurzeanu Statiet, Dobrovitz Vitomir Usturoiu Ioant tanítja a növénytermesztés tananyagára, de ennél messzebbmenő támogatást is adnak egymásnak, ha kell. Sok esetben megosztják otthonról kapott elemzési csomagjaikat, cipőt, vagy egy-egy ruhadarabot, könyvet kölcsönöznek egymásnak.

Beszélgetés közben a város külső negyedében egy alacsony földszinti házhoz értünk, melynek falán aranybetűs márványtáblán csillamnak meg a nap sugarai. A márványtáblán ez a felírás olvasható:

„Ebben a házban született 1881 III. 26-án a nagy magyar zeneszerző, Bartók Béla, aki a magyar és román népzene kutatója, feldolgozója és terjesztője, ezzel hozzájárulva a román és magyar nép közötti testvériesüléshez.”

Megállok egy pillanatra, s azokra gondolok, akik évszázadok óta küzdöttek a népek testvérieségének diadaláért, az élő, s az írott szó, a dal, vagy a muzsika fegyverével.

A nép hálásan emlékezik azokra, akik egyengették az együttélő nemzetiségek egymásfelé vezető útját. A nép tudja azt is, hogy eme életet védelmező, egymás megbecsülését hirdető politikának rendíthetetlen harcosa és hirdetője hazánkban mindenkor a dolgozók marxi-lenini pártja.

★

A mezőgazdasági iskola növendékei vonulnak fegyverrel felszerelt sorokban Nagyszentmiklós utcáin, — fiúk és leányok. Aki nézi az elvonuló gyermekek arcát, ragyogó szemét, az látja, milyen sokféle, milyen különbözőek. Mint egy tarka virágokból összefogott csokor. Vannak kékszemű szökek, pirosarcu barnák és nagy kerek, feketeszemű gyermekek, öt nemzetiség fiataljai. A különbözőség ellenére van valami, ami közös vonással ruhazza fel őket. A derűs, tiszta és bizakodó tekintet, az emelt homlok, az örömtől árasztó mosoly, mely csak ott fakad, ahol boldog gyermekek élnek, ahol az egész ország gondoskodó szeretete vigyázza lépteiket. Virágba borult fák alatt vonulnak. A könnyű tavaszi szirmot szór rájuk, — mintha maga a tavasz vonulna a városon át.

ROZSA ALIZ

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének határozata

A Szovjetunió minisztertanácsának megalakítása

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli a Szovjetunió Legfelső Szovjetje ülésének április 27-i ülésén elfogadott határozatot a Szovjetunió kormányának — a Szovjetunió minisztertanácsának — megalakításáról.

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének Legfelső Szovjetje elhatározza a Szovjetunió kormányának — a Szovjetunió minisztertanácsának megalakítását, az alábbi összetételben:

A Szovjetunió minisztertanácsának elnöke — Malenkov Georgij Maximilianovics.

A Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke és a Szovjetunió külügyminisztere — Molotov Vjacseszláv Mihajlovics.

A Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke és honvédelmi minisztere — Bulganin Nyikolaj Alekszandrovics, a Szovjetunió marsallja.

A Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke — Kaganovics Lazar Mojszejevics.

A Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke és a Szovjetunió kereskedelemügyi minisztere — Mikojan Anasztasz Ivanovics.

A Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke és a Szovjetunió minisztertanácsa mellett működő állami tervbizottság elnöke — Szaburov Maxim Zaharovics.

A Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke — Pervuhin Mihail Georgjevics.

A Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke — Tevcszjan Ivan Fjedorovics.

A Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke és a Szovjetunió közép- és nagyipari minisztere — Malisev Vjacseszláv Alekszandrovics.

A Szovjetunió minisztertanácsának alelnöke — Koszigin Alekszej Nyikolajevics.

A Szovjetunió repülőgépipari minisztere — Dementjev Pjotr Vasziljevics.

A Szovjetunió gépkocsi-, traktor- és mezőgazdasági gépgyártási minisztere — Akopov Sztjepán Akopovics.

A Szovjetunió gépkocsiszállítási és műintézményi minisztere — Lihacsov Ivan Alekszjevics.

A Szovjetunió papíripari és feldolgozó ipari minisztere — Varakszin Fjodor Dmitrijevics.

A Szovjetunió külkereskedelmi minisztere — Kabanov Ivan Grigorjevics.

A Szovjetunió belügyminisztere — Kruglov Szergej Nyikiforovics.

A Szovjetunió felsőoktatási minisztere — Eljutin Vjacseszláv Petrovics.

A Szovjetunió geológiai és ártalajvédelmi minisztere — Anropov Pjotr Jakovievics.

A Szovjetunió állami ellenőrzési minisztere — Zsavoronkov Vaszilij Gavrilovics.

A Szovjetunió begyűjtési minisztere — Kornijec Leonid Romanovics.

A Szovjetunió egészségügyi minisztere — Kovrigina Maria Dmitrijevna.

A Szovjetunió művelődési minisztere — Alekszandrov Georgij Fjedorovics.

A Szovjetunió erdőipari minisztere — Orlov Georgij Mihajlovics.

A Szovjetunió gép- és készülékgyártási minisztere — Parsin Pjotr Ivanovics.

A Szovjetunió tengeri- és folyami flottájának minisztere — Saszov Zsuzsanna Alekszjevics.

A Szovjetunió közlekedési minisztere — Bajbakov Nyikolaj Konsztantyinovics.

A Szovjetunió honvédelmi ipari minisztere — Usztyinov Dmitrij Fjodorovics.

A Szovjetunió hus- és tejtermékgyártási minisztere — Antonov Szergej Fjodorovics.

A Szovjetunió élelmiszeripari minisztere — Zolov Vaszilij Petrovics.

A Szovjetunió építőanyagipari minisztere — Jugvin Pável Alekszandrovics.

A Szovjetunió tömegforgatási áruipari minisztere — Rizsov Nyikita Szmjonovics.

A Szovjetunió közlekedési minisztere — Besceev Borisz Pavlovics.

A Szovjetunió rádiótechnikai ipari minisztere — Kalmikov Valerij Dmitrijevics.

A Szovjetunió halipari minisztere — Iskov Alekszandr Akimovics.

A Szovjetunió távközlési minisztere — Pszurcev Nyikolaj Gyemjanovics.

A Szovjetunió földművelésügyi minisztere — Benediktov Ivan Alekszandrovics.

K. VOROSILOV,

a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke,

A Szovjetunió szovhozügyi minisztere — Kozlov Alekszej Ivanovics.

A Szovjetunió szerszámgép- és szerszámgépgyártási minisztere — Kosztouszov Anatolij Ivanovics.

A Szovjetunió gépgyártási és gépjárműgyártási minisztere — Novoszelov Jelim Sztjepánovics.

A Szovjetunió építészeti minisztere — Digaj Nyikolaj Alekszandrovics.

A Szovjetunió fém- és vegyipari vállalatépítési minisztere — Rajzer David Jakovlevics.

A Szovjetunió hajóépítőipari minisztere — Noszenko Ivan Iszidorovics.

A Szovjetunió szállítási-gépgyártási minisztere — Sztjepánov Szergej Alekszandrovics.

A Szovjetunió nehézipari minisztere — Kazakov Nyikolaj Sztjepánovics.

A Szovjetunió szénipari minisztere — Zaszjagko Alekszandr Fjodorovics.

A Szovjetunió pénzügyminisztere — Zverjev Arsenyij Grigorjevics.

A Szovjetunió vegyipari minisztere — Tyihomirov Szergej Mihajlovics.

A Szovjetunió színesfémipari minisztere — Lamako Pjotr Fagyjevics.

A Szovjetunió kohászati minisztere — Kuzmin Anatolij Nyikolajevics.

A Szovjetunió villamoserőműveinek minisztere — Pavlenko Alekszej Szergejevics.

A Szovjetunió elektrotechnikai ipari minisztere — Szkidanyenko Ivan Tyimofejevics.

A Szovjetunió igazságügyminisztere — Gorsenyin Konsztantyin Petrovics.

A Szovjetunió minisztertanácsa építési kérdésekkel foglalkozó állami bizottságának elnöke — Szokolov Konsztantyin Mihajlovics.

A Szovjetunió minisztertanácsa mellett működő állambiztonsági bizottság elnöke — Szerov Ivan Alekszandrovics.

A Szovjetunió Állami Bankja vezetőtanácsának elnöke — Popov Vaszilij Fjedorovics.

N. PEGOV,

a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének titkára.

MOSZKVA, KREML, 1954. április 27.

„Az embereket gondosan és figyelmesen kell nevelni, ahogy a kertész egy kedvelt gyümölcsfát nevel. Nevelni, a növekedésnek segíteni, egyenletesen haladni, idejében más munkát adni, ha az ember nem bírkozik meg feladataival” — mondja J. V. Szálán. A Szovjetunióban és a népi demokráciák országában, ahol a kultúra társadalmában szocialista formájában nemzeti, a nevelés államkérdés. Minden gyermeknek gondos, sokoldalú nevelésben részesül, s felfelé emelkedni, az emberek iránt figyelmes, jóképű, a társadalmat szolgáló dolgozóvá válik. Hazánk ifjúsága el sem tudja már képzelni más életet, csak halászból ismeri az elnyomás nehézségeit, a nyomort, az éhínséget, a kapitalista országokra jellemző rendőrszorongalmat és gumibottal fűszerezett „szabadságot” és „kulturát”. Gleb Komarovszkij és Nyikolaj Komarovszkij: „Veled egykoruk” címmel három hosszabb elbeszélést tartalmazó könyvet ad az ifjúság kezébe. Mindhárom elbeszélés hű tükrök a kapitalista elnyomásnak.

Az első elbeszélés címe „Teddy Nyce, az angol király alattvalója”. A kilencéves Teddy s az ötéves Bessy londoni „lakosok”. Arvák. Ruházatuk pár felismerhetetlen rongydarab, lakásuk két külvárosi ház közötti rés, derékajuk és takarójuk hosszú hónapokon keresztül forgácsalmaz és gyűjtött rongy, élelmük a személdombon összekapart száraz eajthéj, kolbászbőr, a konzerves dobozokban ottmaradt pár csepp zsír, vagy néhány husrost. A nyomor, éh- és hideg mellett legnagyobb ellensége a „hobby” — a rendőr. London utcáin tilos koldulni, mert ezzel a csillogó City előkelő lakosságának lényező életét zavarnák. A két London között áthatolhatatlan szakadék húzódik: Teddy és Bessy a „szegény” London, a külvárosok sok ezer osztagjának munkanélkülieinek képviselői.

A londoni kikötőbe vörös zászlós szovjet hajó futott be. A két gyermek a hajóra lopták. Teddy megpillantja annak a férfi- nek arcát, akit az egész világ munkás- ega ismer és szeret: Sztálinét. A 9 éves Teddy jól tudja, mit jelent Sztálin neve: jókét, melegséget, barátokat. A hajó le- gényesége szovjet emberhez méltóan bánik a gyermekekkel, megvendégeli őket, este élelemmel megkötve engedi utnak. Ma- gukhoz vennék őket a hajóra, azonban nem

Gleb Komarovszkij és Nyikolaj Komarovszkij:

„Veled egykoruk”

lehet, mert a két gyermek — az angol király alattvalója. Szerencsétlen apróságok, akik rövid életük alatt megismerték a nyomor minden válfaját.

Megható az a gyöngédség, szeretet, amivel Teddy, az árva kis utcagyerek kis húgát, Bessyt körülveszi. Ez beszédesen el- kentmond annak a burzsoá felfogásnak, amely szerint a születés határozza meg a gyermek lelkivilágát. Teddy Nyce bár szegény, árva gyermek és nyomorban él, lelké- ben mégis mély emberi érzés rezdül meg: a testvéri szeretet felnőtt sorsátsaival, a munkanélküliekkel való együttérzés.

Teddy és Bessy megrázó élete nem egy- diálló sem Angliában, sem a többi kapita- lista országokban. Lépten-nyomon találko- zunk hozzájuk hasonlókkal.

„A vörösféjű harkály” a címe a követ- kező elbeszélésnek. Nincs benne semmi ki- lönleges, mindennapi newyorki történet, mert Newyorkban, sőt az Egyesült Államok bármely városában sem páratlan eset, hogy a Jim Boidhoz hasonló, alig 9 éves cingár, kicsi fiúcskának — miután apját elho- csátották állásukból — munkát kell keres- niük. Jimet repülőgépgyárban alkalmazzák. Patkányok való, egészségtelen munkát vé- gez: szegéscső-pisztolyal dolgozik a re- pülőgép végefelé elkészényülő törzsében. Ezt a munkát a gyermekek nem sokáig vé- gezhetik, hamar kinnérek belőle, nem fér- nek be a szűk repülőgéptörzsbe. Emellett kénytelen munkaadójuk minden csekéy- ségért lehurzza bérüket. A kis „harkályok”, — ahogy a szegéscsőket nevezik, — a fel- nőttek példájára sztrájkot szerveznek. Jim és egyik „harkály” társa, a sztrájk szerve- zője. Fil a rendőrség kezére kerül. Kis- korrára való tekintettel elengedik azzal a feltétellel, hogy ha meggyőző „amerika- ellenes” tevékenységet folytatnak, szigorú büntetésben részesülnek. A két öntudatos gyermek e sokat jelentő szavakkal bucsu- zik bírától: „a mielőbbi visszontatásunka”.

Az amerikai életre legjellemzőbb az el- beszéletek az a részlete, amikor túl köze-

kedével a kis Jim édesanyja, fia összeku- porgatott keresetéből cipőt akar vásárolni számára. A pénz nem elég, a cipő ára meg- kétszereződött. Két hét elteltével Jimet újabb csapás éri a cipőüzletben. A cipő ára ismét megkétszereződött. Az árak nö- vek, a bérük pedig csökkennek. Ez a jellem- zője az „amerikai paradicsomnak”.

A „Dél és Észak” című elbeszélés szin- helye Korea. Hősei — Li-Kaj-szu és Szin- Pek-csan, koreai kisfiúk személyében — maga a szabadságszerető koreai nép. A két fiú egy faluból jött Szöulba szolgálni; Kaj-szu Ho-san előkelő származásában tis- títja a vendégek cipőit. Nevét senki sem tudja, senki sem kérdezi. Neve: boy — fiú. Pek-csan katonas. Hajnaltól napestig szítja a műhely fűtőjában a lámpát. A réz és vasportól felöltözött maszatosan kaparja a rozsdát, forraszt, szegéscső. Munka után fonott kosárban hátraa köti gazdájé 3 éves kislányát s így takarítja ki a műhelyt, mos- eteli a háztálatokat. A két gyermek vágya Kim-ir-szen táborába menni. S amikor elő- tűk érteletlen okból gazdáik és az ame- rikai katonák fejvesztetten menekülnek Dél felé, ők is megindulnak szülőfalujukba. Ut- juk elvezeti az olvasót Délkorea nyomor- gó, éhez, de Kim-ir-szenben és a szabad- ságban bízó népéhez. Megismerjük gondol- kozásmódjukat, önfelelő hazaszeretét, ket, gyűlöletüket elnyomók, az amerikaiak s azok bércei, a földbirtokosok iránt. Kaj- su és Pek-csan faluját porrá égették az amerikai zsoldban levő dél-koreai katonák. A férfiakosság s a nők fiatalabbja parti- zánnak ment. A két gyermek pedig a sza- bad Észak felé veszi útját. Sok viszontlag- ság után elérik a háttér alkotó, kanyargó, mely folyócskát. Kaj-szu átúszik a túlsó partra. Pek-csan ottmaradt, nem tud uszi- ni. Itt elbúcsúznak Pek-csantól abban a re- ményben, hogy nem sokára az ő részére is felvirrad a szabadság hajnala.

Gleb Komarovszkij és Nyikolaj Komarov- szkij „Veled egykoruk” című könyve gyer- mekeknek szól, gyermekeknek. Adják gyer- mekeink kezébe e könyvet, ők szívükbe zár- ják a kis Teddyt és Jimet a sokat szen- vedő angol és amerikai dolgozókat. Ka- ezon keresztül pedig a hős koreai népet s megismerjük gyűlölet ellenőrzésüket.

Karkula Olga

Május 1 megünneplésének programja

Május elsőjének, a dolgozók nemzet- közti szolidaritásának napját Aradon a következő program szerint ünnepeljük meg:

DELELOTT:

6 órakor a fuvózenekarok, a gyárak szírhái és mozdonytűt ébresztik Arad- város dolgozóit.

10 órakor kezdődik az Avram Iancu téren az ünnepi nagygyűlés. Ezt követő- leg megkezdődik a dolgozók felvonulása a Köztársaság útján.

DELUTAN:

A csásai erdőben a szabadlőri színpado- kon műsoros előadásokat tartanak, ame- lyek keretében fellépnek az aradi szakszer- vezeti műkedvelő-csoportok: énekezők, táncosok, zenekarok. A csásai erdőben az ünnepi május 2-án is folytatódik.

Kedvezőtlen idő esetén május elsőjén a művészi műsort délután 4 órai kezdettel a „Vörös Lobogó”, „I. Ranghe”, „Decem- ber 30”, „Teba”, „November 7”, „Liborla- tea”, „Május 9”, „Coopmetal” és az IRCLA kultúrtermében tartják. Hasonlóképpen elő- adást tartanak a gáji, Mosóczi-telepi, mikelakai, ujradí, kisszentmikiósi és per- nyávei kultúrházokban, valamint a Kultur- palotában és az Állami Színházban.

Arad dolgozói! Vegyetek részt mind- annyian május elsőjén, a világ dolgozó! nemzetközi szolidaritása napjának meg- ünneplésében!

Külföldi szakszervezeti küldöttségek a májusi elsőjei ünnepségeken

A májusi elsőjei ünnepségek alkalmából számos külföldi szakszervezeti küldöttség érkezik országunkba.

Szerdán a fővárosba érkezett a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának kül- döttsége.

A küldöttség vezetője V. I. Utjin, a Baskir Autonóm Szovjet Köztársaság Szak- szervezeti Tanácsának elnöke, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának tag- ja, az OSZSZSZK Legfelső Szovjetjének képviselője. A küldöttség tagjai E. B. Kozlova, odesszai textilmunkásnő, a Szov- jetunió Legfelső Szovjetjének képviselője, B. I. Szamszonov, a Jiberszki mezőgazda- sági gépgyár modellezője, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének képviselője.

Ugyancsak szerdán érkezett a Kínai Nép- köztársaságból Vu Sa-lang, az Összkínai Szakszervezeti Szövetség Végrehajtó Bi- zottságának tagja.

Ugyancsak szerdán érkezett a fővárosba a Bolgár Népköztársaság szakszervezeti küldöttsége is, amelynek tagjai Stefan Nyi- kolov Gabrovski, a posta-, táviró- és telefonmunkások szakszervezetének elnöke és Paraszkiva Sztójanova Hahamova tex- tilmunkásnő.

A fővárosba érkezett az angol munkások küldöttsége: Edward Williams hegésző, Edward Lloyd bányász, Ivor Davies bá- nyász és Sam Wagenheim szabó.

Az angol dolgozókat szakszervezeti moz- galmunk élenjáró aktivistái fogadták. (Agerpres.)

Mozik műsora

„DOZSA GYORGY” mozi: május 2-ig: Schubert. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: május 2-ig: Afrika. II. rész. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: május 2-ig: A vasókö. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 2-ig: A madársziget kincse. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: április 30-án: 1) A lip- csei vásár. 2) Sztálingrad gyermekei. 3) Mese a kis medvékről (színes rajzfilm). 4) Rómán és szovjet hídak. Előadások 3 óráról folytatatosan. Május 1—7-ig: 1) Szovjet korecsolyázók, világbajnokok, 2) 12-es számú pionír élet. 3) A Kremlini té- lifa. 4) A vidám cirkusz (színes rajzfilm), 5) Rómán és szovjet hídak.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): április 30-án: Zola. Május 1—4-ig: Hajnal a Nyemen felett. Előadások hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): április 30-án: Szverdlov elvtárs. Május 1—4-ig: Ifjú szívvel. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

—
AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ MOSORAI: Ma, pénteken, április 30-án, este 8 órakor: Titanic Vals. Vasárnap, május 2-án dél- után 4 órakor: Utolsó óra és este 8 óra- kor: Gajtele.

Fokozódik a tőkés országok dolgozóinak a kizsákmányolás ellen, a békéért vívott harca

A tizedik szabad május elsőjét nagyszemű megvalósításaink seregszemléjeként ünnepezzük és ugyanakkor számba vesszük a még előttünk álló feladatokat. Több, mint egyharmadát teszi ki a föld lakosságának a felszabadult népek hatalmas tömege és ebben, a napfényes jövő felé menetelő táborban halad hazánk dolgozó népe is. Munkánk gyümölcse életünket teszi szebbé és minden munkaeredményünkkel pártunk célkitűzéseinek megvalósításához járunk hozzá.

met militarizmus felélesztésének szolgálataiban, a náci újabb hullámát akarja Franciaországra zúdítani. A francia munkásmozgalmak nemcsak gazdasági, hanem politikai téren is nagyszemű győzelmet érlelnek. A dolgozók nyomására a kormány kénytelen volt a francia munkásosztály életharcosait börtönükből szabadon bocsátani. A francia munkásosztály szöcsövének, a „L'Humanité”-nek általános ünneplése is igazolja: a francia nép tovább ápolja nagyszemű forradalmi hagyományait. Csúpan

News” Shawcross laburista képviselő nyilatkozatát közli, amely szerint 1953-ban a heti huszonnégy óráshoz képest 1000 tonnával volt kevesebb, mint 1950-ben. A vajfogyasztás 15 tonnával csökkent és 24 millió tojással jutott kevesebb a lakosság számára ebben az időszakban. Fletcher képviselő az alsóházban rámutatott, hogy a londoni munkásnegyedek épületeinek tulajdonosai több, mint száz esztendő óta hogy az Islington munkásnegyedben ötezer család lakik pincelakásokban.

Természetesen az angol nép sem nézi tétlenül ezt a helyzetet. A munkásosztály vezetésével mind nagyobb tömegek vonulnak az utcára, hogy tüntessenek a kormány politikája ellen, béremelést követeljenek. A laburista párt jobboldali munkásmozgalmak tagjai igyekeznek megakadályozni ezeket a mozgalmakat, de az angol nép mind nagyobb mértékben követi az Angol Kommunista Párt irányítását.

Mesterkednek a jobboldali szociálisták Nyugat-Németországban is. Legutóbb a május elsőjei felvonulás betiltását követelték. Minden terror ellenére azonban a német dolgozók kivonultak az utcákra, hogy tüntessenek az Adenauer-kormány nyomorpolitika ellen.

Rellenesek inszertben élnek többek között a nyugatnémet bányák dolgozói is. A „Neue Volkszeitung” munkatársa nemrég meglátogatót német Oberhausenban élő bányászcsaládot és látogatásáról így számolt be: „Az oberhauseni „Uj remények” bányá dolgozóinak élete olyan sötét, mint a bányák, amelyben reggeltől estig dolgoznak”. Azok a hatalmas tüntetések, amelyek az utóbbi időben magukra vonták a világ figyelmét, minden rendőrterror ellenére tovább folytatódnak Nyugat-Németországban.

Eppen úgy Seelba fogdmegjei sem tudják elnyomni az olasz népek a jobb, emberibb életért vívott harcat. Egész olasz városok, falvak lakossága folytat önkéntes kiutazást Olaszországban a kenyerért, földért, szabadságért. A földbejárat kunyhók lakói nem félnek a rendőrszutyoktól, mert tudják, hogy minden elesett harcos helyébe újabb százak, ezek lépnek, akik kivívják az olasz dolgozók jobb világát, amikor ők is saját maguknak építhetik a boldogabb jövőt.

Nyomor, elnyomás mindenfelé, amerre csak pillantást vetünk a tőkés világba. Harcolnak a spanyol dolgozók, ahol több, mint 700.000 gyermeket dolgoztatnak a mezőgazdaságban. Jobb életért küzdenek Ausztria munkásai, akiket állandóan fenyeget a munkanélküliség réme. Amint a gazdasági kutató intézet közli, Ausztriában a munkában lévők is sokkal kevesebbet keresnek, mint amennyi a létfenntartáshoz szükséges.

Forronganak a gyarmatok népei is. Elérkezettnek látják az időt, hogy véget vessenek az imperialisták uralkodásának, amely embertelen nyomorba taszítja őket. Recseg-ropog a kapitalizmus évszázados szerkezete világszerte. A jogokért, megélhetésükért harcoló százmilliók erejét megacélozza a tudat, hogy a föld egynegyedén felszabadult dolgozók élnek, akik maguk élvezik munkájuk gyümölcsét.

Szívtünk összedobban a népek sereg-seregének mai nagyszemű ünnepén a még fel nem szabadult világ minden becsületes dolgozójának szívével és forró testvéri érzéssel kívánunk sok sikert nagyszemű harcukhoz.

Ausztriai nagy tömegek tüntetnek a demokratikus szabadságjogokért és tiltakoznak Nyugat-Németország újrafelgyezésé ellen.

Bármennyire is boldog és örömteli a felszabadult népek ünnepe a természet megújulásának gyönyörű időszakában, nem ünnepezzük anélkül a dolgozók nemzetközi szolidaritásának napján, hogy ne tekintsenek mélyre együttérzéssel a még szorongásban sanyálódó népek felé. A tőkés, függő és gyarmati országok dolgozóinak munkája nem a saját életüket teszi emelkedettebbé, hanem keserves verejtékük egy maradványt kizsákmányoló számára termékenyíti meg a földet, amelyet a népek börtönévé akarnak változtatni a dolgozók elnyomói.

Rokonszenvvel figyeljük az elnyomás ellen küzdő népek harcat. A mind gyakrabban fellángoló munkásmozgalmak nagyszemű bizonyítékai annak, hogy a dolgozók hatalmas erejét nem lehet letörni sehol a föld kerékén és a végső győzelem mindentűt a dolgozóké lesz.

Csikágóban, ahol a sztrájkoló munkásosztály 1886-ban adta ki május elsője harci jelzavait, sorozatos sztrájkok jelzik, hogy az amerikai munkásosztály egyetlen pillanatra sem teszi le a fegyvert azok ellen vívott harcában, akik ismét a munkásosztály véreinek ontásával, nyomorának növelésével akarják duzzasztani amugyis hatalmas vagyonaikat. 1950-ben a csikágói vasutasok sztrájkoltak, majd 1952-ben 80.000 munkás vett részt az acéolvásztók sztrájkjában. Ezt követte az International Harvester Company munkásainak sztrájkja. A munkásmozgalmak mindinkább kiszélesednek Amerikában, hiszen ott az élet egyre elviselhetetlenebbé válik a dolgozók számára. Hivatalos adatok szerint a lakosság 40–50 százalékát kitevő 10.500.000 család nem keresi meg a hivatalosan megállapított létminimum felét sem. A nők a férfiakkal egyenlő munkájukért mintegy felét kapják a férfiak bérének, a 20 éven aluli ifjak pedig még a felét sem.

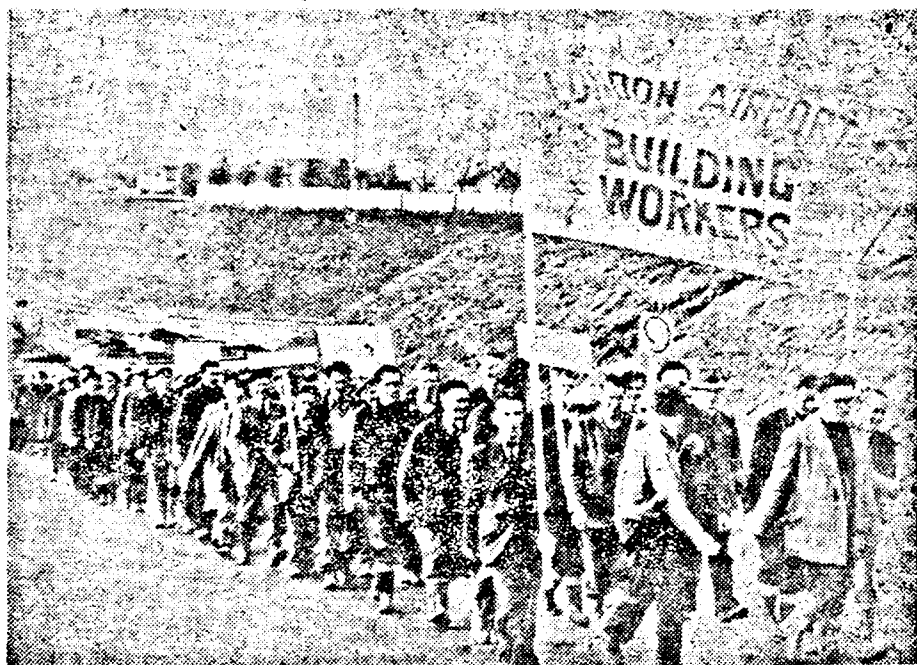
Franciaországban hatalmas sztrájkmozgalmak tanúsítják, hogy a dolgozók nem fogadják el a kormány az amerikai monopóliumok által irányított gazdaságpolitikáját. A francia ipari megbénította az amerikaiak intézkedése, amellyel gátat akarnak vetni az ország szabad kereskedelmének kifejllesztésének útjába. Az osztályon fegyverkezés miatt szakadatlanul növekednek a dolgozók fizetéséből levont adók és ugyanakkor szüntelenül drágul a megélhetés. Csak fokozza a francia dolgozók elkeseredését, hogy a jelenlegi kormány a né-

két napja, hogy a CGT 24 órás általános sztrájkot hirdetett Franciaországban, amelyhez a keresztény szakszervezetek is csatlakoztak.

A japán dolgozók tüntetése az amerikai imperializmus ellen.

Egyre nehezebbé válik az élet az angol szigetországban is. Nemrég, a néptömegek nyomására, több laburista képviselő támadta a kormányt, mert intézkedéseivel fokozza a dolgozók nyomorát. A „Reynolds

Képtünkön a londoni repülőtér építésén dolgozó munkások egy csoportját lát-hatjuk, amint béremelésért, emberibb életért tüntetnek.

V. M. Molotov megbeszélései G. Bidault-val

GENF. (Agerpres.) — A TASZSZ közli: V. M. Molotov és Bidault április 28-án tartották második megbeszélésüket a szovjet küldöttség szállásán. A két külügyminiszter folytatta az indokínai kérdés vitájának megszervezésére vonatkozó eszmecseréjét.

Az előző napi megbeszélésen Bidault a genfi értekezlet indokínai vitájának résztvevőiként az öt nagyhatalmon kívül felemlítette a három szövetséges államot (Bao Daj Vietnámját, Laoszt és Kambodzsát) is. Molotov ezzel kapcsolatban nem tett ellenjavaslatot, de hangsúlyozta, hogy természetesen az értekezlet résztvevői között kell szerepelnie a másik fél, vagyis a Vietnámi Demokratikus Köztársaság képviselőinek is. Bidault ezzel kapcsolatban nem körvonalazta pontosan álláspontját. Molotov és Bidault megállapodtak abban, hogy folytatják eszmecseréjüket.

Az április 28-i megbeszélésen a francia külügyminiszter annak a véleményének adott kifejezést, hogy az indokínai kérdés vitájában résztvevő felekre vonatkozó meg egyezés megkötése előtt meg kellene oldani a Dien Bien Fu-ban tartózkodó sebesültek elszállításának kérdését.

V. M. Molotov válaszában kijelentette, hogy a szovjet küldöttség egyelőre a francia külügyminiszter véleményével: haldéktalanul meg kell oldani a Dien Bien Fu-ban levő sebesültek kérdését. E cél melőbbi elérése érdekében — mondotta — a két érdekelt fél képviselőinek azonnal, szükség esetén itt, Genfben találkozniuk kell egymással.

Molotov hangsúlyozta, hogy a berlini értekezlet kiadott közlemény nem sorol fel semmilyen előfeltételt a genfi értekezlet résztvevőinek megállapítása tekintetében. A közlemény csak annyit említ meg, hogy az öt nagyhatalmon kívül más érdekelt államoknak is részt kell venniük az indokínai kérdéssel kapcsolatos értekezleten. Kétségtelen, hogy ezek közé tartozik a Vietnámi Demokratikus Köztársaság is. Bidault kijelentette, hogy ebben a kérdésben még tanácskozásokat kíván folytatni.

Ellenforradalmi kémbandát tettek ártalmatlanná a Kínai Népköztársaságban

SANGHAJ. (Agerpres.) — Az UJ KINA hírügynökség közli:

Mint a CSEFANZSIBAO című lap jelenti, a sanghaji közbiztonsági szervek a lakosság segítségével lelepleztek egy amerikai-csengkajseksista, ellenforradalmi, kém-szervezetet. A banda több mint 20 tagját letartóztatták. A letartóztatottak beismerték az általuk elkövetett bűncselekményeket. Beismerték, hogy kapcsolatban álltak a hongkongi csengkajseksista ügynökökkel és katonai, politikai, valamint gazdasági jellegű adatokat továbbítottak a hongkongi kémközpontnak. A kémközpont utmutatásainak megfelelően szubverzív tevékenységet fejlettek ki és ellenforradalmi röplapokat terjesztettek.

Burmán át nem repülhetnek amerikai gépek Indokínába

MADRASZ. (Agerpres.) U Nu, Burma miniszterelnöke ismétellen megerősítette országának álláspontját az indokínai francia csapatok részére csapatokat és lőszert szállító amerikai repülőgépek átrepülése kérdésében.

A miniszterelnök kijelentette, hogy „Burma nem fogja megengedni, hogy területét támaszpontul használják fel az Indokínába irányított katonai segítségére. „Burma semlegessége azonos India semlegességével... Egyetlen hadviselő országnak sem fogjuk megengedni, hogy Burma területét, vizeit és légi terét az Indokínába irányuló katonai segítség szállítására használják fel”. Burma miniszterelnöke ezután hangsúlyozta, hogy „országunk nem hajlat semmiféle biztonsági paktumot kötni egyetlen országgal sem”.